

Ευγένιου Τριβιζά

Σεβδομος Σταθμός

Αποπλάνηση μιας κούκλας

Σεβδομος Σταθμός
ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ

Το Μυστικό
του πειρατή
Μπελαφούσκ

Αμαξοστοιχία-Θέατρο

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΞΑΝΑ

το τρένο στο Ρουφ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ • ΟΥΡΟΥΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1996—1997

Α. Τολστόι: *Άννα Καρίννα*

Σε συνεργασία με το Ακαδημαϊκό Θέατρο του Τβερ της Ρωσίας
(Θέατρο του Τβερ, 6, 7 και 8 Σεπτεμβρίου 1996
Δημοτικό Θέατρο Πειραιά 4, 5, 6 και 7 Σεπτεμβρίου 1996)

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1997—1998 • 1998—1999

Α. Οσιέτακα: *Λαχτόρα για κερσία*
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1999—2000 • 2000—2001 • 2001—2002

Ελ. Γουάι: *Η Κυρία Εξαφανίζεται*
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2001—2002 • 2002—2003

Μουσική - ποιητική παράσταση
Θέλετε δέντρ'ανθίσετε, θέλετε μαραθείτε...
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2002—2003 • 2003—2004

Λένα Διβάνη: *Η Ωραία Θυμμένη*
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2003—2004 • 2004—2005

Μουσική - θεατρική παράσταση
Υπ' Ατμόν
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΚΑΖΑΜΠΛΑΝΚΑ - ΡΑΜΠΑΤ - ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ
ΔΗΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Καλοκαίρι 2004

Μουσική - θεατρική παράσταση
Χάρισμα - η Συμμετρία της Αρμονίας
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2004—2005 • 2005—2006

Στ. Πόλιακοφ: *Σπάσε τη Σιωπή*
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2005—2006

Μουσική - χορευτική παράσταση
Κυρία Μουσική, Χορεύετε;
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2006—2007 • 2007—2008

Λένα Διβάνη: *Πενταδάκτυλη*
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2006—2007

Μουσική παράσταση
Άλλο Τρένο η Αγάπη
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΑΤΤΙΚΟΝ ΑΛΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΣΚΟΠΕΛΟΣ

Jazz on the Orient Express

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Πρότυπη Λέσχη Ανάγνωση Εθνικού Κέντρου Βιβλίου
Η Γοητεία των Κλασικών και οι Απολουσίες της Αργής Ανάγνωσης
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2007—2008

Μουσική παράσταση
Μάγισσες στο Ρουφ
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ - ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΤΤΙΚΟ ΑΛΙΟΣ - ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

Μουσικές παραστάσεις

Βραδιάς Jazz
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

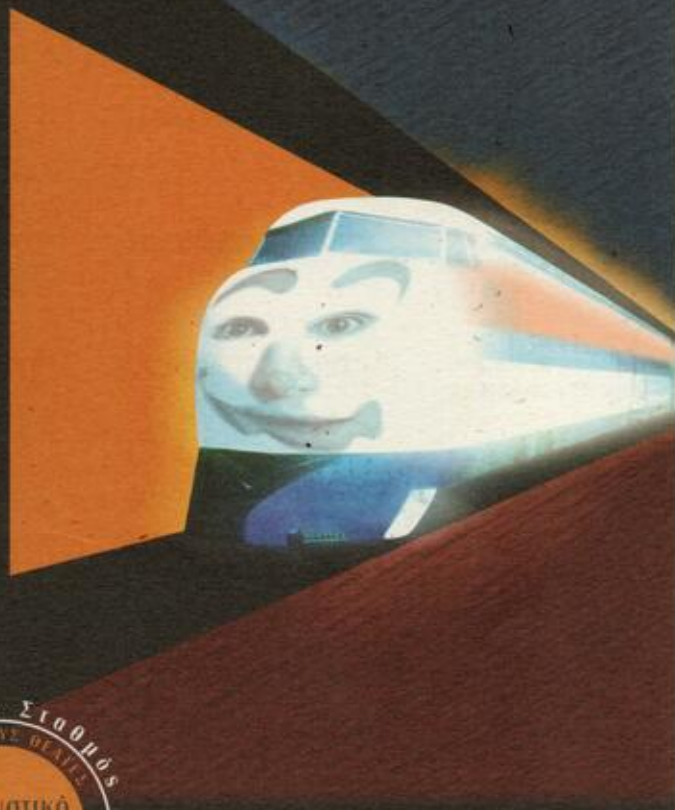
Λογοτεχνικά Brunches

Κυριακάτικα Μεισημέρια στο Orient Express
(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Ευγένιου Τριβιζά

Σεβδομος Σταθμός

Αποπλάνηση μιας κούκλας

Αμφιστοιχία-Θέατρο

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ • ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ
ΤΗΛ. 210 52 98 922 • 6937 604988

www.totrenostorouf.gr

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΤΟΥ **Ευγένιου Τριβιζά**

Σκηνοθεσία ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ • Σκηνικά – Κοστούμια ΝΤΟΡΑ ΛΕΛΟΥΔΑ • Μουσική ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΣΠΑΡΑΤΟΣ • Χορογραφίες
ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ • Φώτισμοί ΝΙΚΟΣ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ • Βοηθός σκηνοθέτη ΑΛΚΥΩΝΗ ΒΑΣΣΑΡΗ
Συνεργάτης σκηνογράφος – ενδυματολόγος ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΚΑΝΑΡΗ • Βοηθός μουσικού – Sound Design ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΗ ΠΕΙΡΑΤΗ ΜΠΕΛΛΑΦΟΥΣΚ ΜΙΑΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

για μικρούς θεατές

μόνο για ενήλικες

Αποπλανούν με σειρά εμφανίσης οι πειρατές

Ευλάμπιος Χλαπατσίχλας
ο αλλεργικός Τηλεγραφητής,
Χαρίλαος Χάρωψ ο ανάλητος Δήμιος

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΑΝΟΣ

Ευλάμπιος Χλαπατσίχλας
ο αλλεργικός Τηλεγραφητής,
Χαρίλαος Χάρωψ ο ανάλητος Δήμιος

Αχθοφόρος,
Παντελόπιπης των Ποινών

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΑΧΤΣΟΓΛΟΥ

Αχθοφόρος,
Παντελόπιπης των Ποινών

Κύριος με Καναρίνι,
Πειρατής Κοκκινογένης

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΔΙΜΗΣ

Κύριος με Καναρίνι,
Μπαμπάς Κούκλος,
Κυνηγός, Ψαράς

Κυρία με Ζουμπούλια,
Β' Αφηγήτρια,
Καλόκαρδη Αγελάδα Γαλάτεια

ΤΖΕΝΗ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ

Κυρία με Ζουμπούλια,
Μαμά Κούκλα,
Νεράιδα, Χορεύτρια

Επιθεωρητής Γκραν ντε Λεγκράν
της Υπηρεσίας Διώξεως
Καταζητούμενων Φυγάδων

ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΟΡΜΑΪΝΗΣ

Επιθεωρητής Γκραν ντε Λεγκράν
της Υπηρεσίας Διώξεως
Καταζητούμενων Φυγάδων, Αρχοντας

Υπαστυνόμος Παντεσπάνης
Βοηθός του Επιθεωρητή,
Πειρατής Γαλαζογένης

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΑΛΑΤΗΣ

Υπαστυνόμος Παντεσπάνης
Βοηθός του Επιθεωρητή, Ψαράς,
Αστρονόμος

Γηραλέος Καθηγητής Λατινικών,
Ζιπ-Ζιπ-Ζουπαζιπ ο Κλόουν,
Πειρατής Μπελαφούσκ-Τσιτσιφούσκ

ΧΑΡΗΣ ΜΠΟΣΙΝΑΣ

Γηραλέος Καθηγητής Λατινικών,
Ζιπ-Ζιπ-Ζουπαζιπ ο Κλόουν,
Α' Αφηγητής, Ιππότης

Βαρυπενθούσα Χήρα,
Εριέττα Πιρουέτα η Μπαλαρίνα,
Πιτσιλωτή Αγελάδα Λουλουδαμπέλ,
Α' Αφηγήτρια

ΤΖΩΡΤΖΙΝΑ ΠΑΛΛΙΟΘΟΔΩΡΟΥ

Βαρυπενθούσα Χήρα,
Εριέττα Πιρουέτα η Μπαλαρίνα,
Αμορφούλα

Φραπουτσιόσος Καλόγερος,
Τσίμπιπαλος Κλαμπατσιμπάλος
ο Ντράμερ, Πειρατής Μαυρογένης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΕΝΟΥΝΟΣ

Φραπουτσιόσος Καλόγερος,
Τσίμπιπαλος Κλαμπατσιμπάλος ο Ντράμερ,
Β' Αφηγητής, Ψαράς, Τροβαδούρος

Φωνή Εκφωνητή Οργανισμού Σιδηροδρόμων off **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΤΖΙΑΣ**

Φωνή Μηχανοδηγού Αδαμάντιου Ντουμάνη off **ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ**

Φωνή Μαθητευόμενου Μηχανοδηγού Φρειδεरिकου Τιτφρίκ off **ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΑΛΗΣ**

ΤΟ ΠΑΙΔΙ,

ΤΟ ΠΑΙΔΙ,

ΕΝΑ ΤΡΕΝΟ-ΘΕΑΤΡΟ,

ΜΙΑ «ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΑ» ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ
ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

και τα εκατομμύρια

εκτάρια

της καλπάζουσας

φαντασίας

του Ευγένιου!

Ένα τρενάκι «οδοντωτού» που σκαρφάζεται σ' ανηφόρες.
Ένας σαρωτικός συγγραφέας πέντε ταχυτήτων.
Κι έρωτήματα που θα 'πρεπε να καίνε όλους μας
για την ελευθερία, την τέχνη, τον παραλογισμό της
εξουσίας, την ανακάλυψη του αληθινού μας εαυτού
αλλά και την αποδοχή της ιδιαιτερότητας.

Δύο θεατρικά έργα σε ένα.

Κι ένα θεατρικό έργο σε δύο.

Το ένα δρομολόγιο, για μικρούς θεατές,

με το φως της μέρας.

Η επιστροφή, το βράδυ, για μεγάλους.

Στη διπλανή θέση, μάγος συνταξιδιώτης ο Ευγένιος,
σαν τη Σεχραζάντ, μας διηγείται μία όχι και τόσο...
«παραμυθένια» ιστορία.

Στο ίδιο κουπέ, μία ομάδα υπέροχων συνεργατών
που κάνουν το ανέφικτο, εφικτό.

Και μέσα σ' όλα αυτά, ένα παλιό,
προσωπικό μου χρέος στο Παιδί.

Να «ταξιδέψει» με τρένο, δηλαδή να επικοινωνήσει,
να φανταστεί, να «χαζέψει» και να ονειρευτεί,

να ανακαλύψει το χρόνο και να τον εκμεταλλευτεί.

Να μεταφερθεί σε μια άλλη διάσταση.

Αυτή, μιας πολιτισμένης πραγματικότητας.

Ευχαριστώ από καρδιάς τους συνεπιβαίνοντες.

Τατιάνα Λύγαρη

© Σίσσυ Μόρφη

Με ρωτούν συχνά πώς συνδυάζονται οι ιδιότητες του συγγραφέα παραμυθιών και του εγκληματολόγου.

Νηπιαγωγεία και φυλακές, παρασκήνια θεάτρων και κελιά αστυνομικών τμημάτων, αίθουσες δικαστηρίων και παιδικές χαρές, ιπποτικά ανδραγαθήματα και ειδικά εγκλήματα, μπορεί να φαίνονται αντιπατικά, αλλά συνδέονται καθημερινά το ένα με το άλλο και *Ο Έβδομος Σταθμός* είναι ένα καλό παράδειγμα.

Όταν, εδώ και τέσσερα χρόνια, η Τατιάνα Λύγαρη μού ζήτησε ένα έργο ειδικά γραμμένο για να παιχτεί σε βαγόνι τρένου μού φάνηκε ότι ήταν ένα εγχείρημα ελάχιστα μόνο ευκολότερο απ' το να έγραφα ένα έργο το οποίο θα παιζόταν σε καμπίνα παραβιού ή πιλοτήριο αεροπλάνου. Απάντησα ότι θα το έκανα αν είχα κάποια καλή ιδέα.

Τα χρόνια, όμως, περνούσαν και καμιά από τις ιδέες που δοκίμαζα δεν με ικανοποιούσε. Μόνο, πού και πού, τα βράδια – προφανώς από τύψεις – έβλεπα εφιάλτες, ότι άνοιγε το Ρουφ να με ρουφήξει.

Η λύση ήρθε απρόσμενα σε μια διάλεξη εγκληματολογίας για τις απαγορευμένες πρακτικές των αφρικανικών μειονοτήτων και στη συνέχεια ένα συνέδριο με θέμα την κατάχρηση εξουσίας των ισχυρών.

Με αφορμή τη θέσπιση ενός νόμου με στόχο την καταπολέμηση του εθίμου της κλειτοριδεκτομής σε κοινότητες αφρικανικών μειονοτήτων της Αγγλίας, μέλη των οποίων παρακάμπτοντας την απαγόρευση έστελναν τις κόρες τους στο εξωτερικό για να πραγματοποιηθεί άνευ ποινικών συνεπειών η επέμβαση, ετοιμάζα μια διάλεξη, η οποία ξεκινούσε με μια ιστορική αναδρομή στις πρακτικές χαλιναγωγής του γυναικείου ερωτισμού ανά τους αιώνες, από ζώνες, δηλαδή, αγνότητας έως ψυχολογικούς ευνουχισμούς. Για να δείξω πόσο βαθιά ριζωμένη είναι η ανδρική ανασφάλεια, η οποία πυροδοτεί αυτές τις πρακτικές, προλόγισα τη διάλεξη με ένα απόσπασμα από τις αραβικές *Χίλιες και μια Νύχτες*.

Είναι γνωστό ότι η Σεχραζάντ αναβάλλει την εκτέλεσή της και σώζει τη ζωή της αφηγούμενη μια συναρπαστική ιστορία, αλλά λιγότερο γνωστό για ποιο λόγο επρόκειτο να εκτελεστεί.

Η Σεχραζάντ είναι κόρη του Βεζήρη στην αυλή του βασιλιά Σαχριγιάρ. Όταν ο Σαχριγιάρ ανακαλύπτει ότι η γυναίκα του τον απατά με έναν μαύρο δούλο της αυλής του (κατ' άλλους σαράντα), την

καταδικάζει σε θάνατο. Ο μόνος τρόπος για να σιγουρευτεί ότι δε θα του ξανασυμβεί τέτοιο κακό είναι να «παντρευτεί» κάθε βράδυ μια παρθένα, να την κάνει δική του και να την εκτελεί το επόμενο πρωί, ούτως ώστε να μην της μένουν χρονικά περιθώρια για εξωσυζυγικές περιπέτειες, και δη με μαύρους δούλους. Για να αποφύγει αυτή τη μοίρα, αφηγείται την ιστορία η κόρη του Βεζήρη.

Η αναβολή της εκτέλεσής της Σεχραζάντ, από μέρα σε μέρα, σε μια βασιλική κρεβατοκάμαρα μού έδωσε την ιδέα της αναβολής μιας εκτέλεσης, από σταθμό σε σταθμό, σ' ένα κινούμενο τρένο. Καλά μέχρι εδώ. Ποιος όμως θα ταξίδευε με αυτό το τρένο, ποιος θα απειλούσε να εκτελέσει ποιόν και για ποιο λόγο;

Επειδή δεν έβρισκα ικανοποιητικές απαντήσεις σε αυτά τα καιρία ερωτήματα, εγκατέλειψα πάλι το έργο με αποτέλεσμα να επανέλθουν δριμύτεροι οι εφιάλτες, αυτή τη φορά όχι μόνο άνοιγε το Ρουφ για να με ρουφήξει, αλλά η Τατιάνα με τη βοήθεια των συνεργατών της με έσπρωχναν μέσα για να βουλιάζω μια ώρα αρχύτερα. Άλλοτε έβλεπα πάλι ότι ήμουν δεμένος στις ράγες μιας σιδηροδρομικής γραμμής και ένα τρένο που το οδηγούσε η Τατιάνα ερχόταν ολοταχώς καταπάνω μου. Ξυπνούσα καταϊδρωμένος από τον ορμηαγδό και την χλαπαταγή.

Η σωτηρία μου ήρθε σε ένα συνέδριο με θέμα την κατάχρηση εξουσίας. Κρατούσα σημειώσεις για διάφορες παράλογες νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως η απόφαση της Κυβέρνησης της Σιγκαπούρης να απαγορεύσει στους κατοίκους της χώρας να μασάνε τσιγάρους, η απόφαση του Μάο να εξοντώσει όλα τα σπουργίτια της Κίνας ή του Άιζενχάουερ να πυροβολεί το προσωπικό όσες μαύρες γάτες τολμούσαν να πλησιάσουν τον Λευκό Οίκο.

Αυτό που μου κίνησε ιδιαίτερα το ενδιαφέρον, όμως, ήταν τα διατάγματα του Δικτάτορα του Τουρκμενιστάν Σαπάρμουρατ Ατάγιεβιτς Νιγιάζοφ. Ο πεφωτισμένος αυτός ηγέτης εκτός απ' το ότι για να μη σπαταλώνται τα αποθέματα χρυσού της χώρας απαιτούσε από τους νέους να μασάνε κόκαλα ώστε να δυναμώσουν τα δόντια τους και να μη χρειάζεται να πηγαίνουν σε οδοντιάτρους για να βάζουν χρυσές κορώνες, εκτός από τις πρωτοποριακές και φιλόδοργες γλωσσικές του καινοτομίες (άλλαξε τις τουρκμενικές λέξεις για το «ψωμί» και τον μήνα «Απρίλη» και έδωσε και στα δύο το όνομα της πολυγαπημένης μαμάς του, η οποία – για όσους ενδιαφέρονται να μάθουν λίγα τουρκμενικά – λεγόταν Gurbansoltanedzhe), εκτός από την ευφυέστατη απόφασή του ότι για να πάρει κανείς δίπλωμα οδήγησης στο Τουρκμενιστάν έπρεπε να αποστηθίζει και να απαγγέλει απνευστί τις ποιητικές του συλλογές (αναμφισβήτητα κάτι πολύ πιο έξυπνο και πολιτιστικά χρησιμότερο όσον αφορά την πνευματική καλλιέργεια του κοινού από τη δική μας ευρεσιτεχνία να πληρώνουμε για την τηλεόραση μαζί με τους λογαριασμούς της ΔΕΗ) είχε εκδώσει τον Απρίλιο του 2001 ένα νομοθετικό διάταγμα σύμφωνα με το οποίο απαγορεύονταν αυστηρά να παίζονται όπερες και μπαλέτα καθ' όλην την επικράτεια του Τουρκμενιστάν.

Και τότε βρήκα επιτέλους τη λύση, τότε εμπνεύστηκα την υπόθεση του έργου που είχε ζητήσει η Τατιάνα.

Αποφάσισα ότι το έργο θα διαδραματιζόταν σε μια χώρα όπου έχουν καταργηθεί τα θεωρούμενα αντιπαραγωγικά επαγγέλματα.

Όλα τα μπαλέτα, όλες οι όπερες, όλα τα τσίρκα θα έχουν κλείσει, οι τενόροι θα μετεκπαιδεύονται σε τοναδόρους, οι σοπράνο σε σερίφηνες πέριπολικών, οι ζογκλέρ σε συντηρητές τρακτέρ, οι κλόουν σε εργολάβους κηδειών, οι πιανίστες σε εφοριακούς και οι μπαλαρίνες σε τεχνίτες αποφράξεως αποχετεύσεων.

Μόνο ένας ντράμερ, μια μπαλαρίνα και ένας κλόουν θα έχουν ξεφύγει και θα παραμένουν ασύλληπτοι. Οι τρεις αυτοί δραπέτες, μεταμφιεσμένοι και με πλαστά διαβατήρια, θα επιβιβάζονται σε ένα τρένο, όχι όμως οποιοδήποτε τρένο! Θα επιβιβάζονται στο τελευταίο τρένο το οποίο αναχωρεί, προτού κλείσουν οριστικά και ανεπίκλητα τα σύνορα της χώρας. Με το ίδιο τρένο, όμως, θα ταξιδεύουν ένας επιθεωρητής της αστυνομίας και ο βοηθός του. Η αποστολή τους θα είναι να συλλάβουν τους φυγάδες και να τους οδηγήσουν στο εκτελεστικό απόσπασμα. Το τρένο αναχωρεί. Προτού περάσει τα σύνορα πρόκειται να σταματήσει σε επτά σταθμούς. Οι έρευνες του επιθεωρητή καρποφορούν τάχιστα. Προτού το τρένο φτάσει στον πρώτο σταθμό, ανακαλύπτει τους καταζητούμενους. Η τελευταία τους επθυμία, όμως, είναι να παίξουν ένα έργο, μια τελευταία απελτισμένη παράσταση, προτού χάσουν τη ζωή τους.

Έτσι, αρχίζει μέσα στο κινούμενο τρένο μια παράσταση που σιγά-σιγά κινεί το ενδιαφέρον των αστυνομικών, τους συγκινεί, τους παρουσεί και τους συναρπάζει. Όταν το τρένο φτάνει στον πρώτο σταθμό, το έργο δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη. Οι αστυνομικοί, αγωνιώντας να μάθουν τη συνέχεια, αντί να κατεβάσουν και να οδηγήσουν τους κρατούμενους στο εκτελεστικό απόσπασμα, αναβάλλουν την αποβίβαση έως τον επόμενο σταθμό.

Έτσι, ακολουθώντας τη δομή του δημοφιλέστερου έργου της αραβικής λογοτεχνίας, οι μελλοθάνατοι θεατρίνοι συνεχίζουν την παράσταση διακόπτοντας την κάθε φορά σε καίρια σημεία, κερδίζοντας χρόνο, αναβάλλοντας από σταθμό σε σταθμό το μοιραίο. Αρχικά είχα σκεφτεί ότι το τρένο θα έκανε χιλίες και μία στάσεις, αλλά επειδή κάτι τέτοιο ίσως ήταν εξαντλητικό για τον μέσο θεατή, κατέληξα στους επτά.

Απόρροια, όμως, ένα ακόμα σοβαρό πρόβλημα. Τι θα συνέβαινε, όμως, όταν το τρένο θα έφτανε αναπόφευκτα στον έβδομο σταθμό, τον τελευταίο σταθμό πριν από τα σύνορα;

Η απάντηση στο ερώτημα αυτό καθυστέρησε την παράδοση του έργου για μερικούς ακόμα μήνες. Τελικά το έργο ολοκληρώθηκε. Επειδή παρ' όλ' αυτά αισθανόμουν μια κάποια ανασφάλεια, για καλό και για κακό και για να κρατώ τους θεατές σε κατάσταση συνεχούς εγρήγορσης, αποφάσισα μαζί με τον κλόουν να δραπετεύσει από το τσίρκο και παρεισφύρει στο τρένο μια τίγρη της Σουμάτρας. Υπολόγισα ότι έτσι θα λεπτουργούσε τουλάχιστον το ένστικτο αυτοσυντήρησης και δε θα έπαιρνε ο ύπνος τους θεατές-επιβάτες!

Μετά τη συγγραφή του *Έβδομου Σταθμού* πάντως έχει τονωθεί κάπως η συγγραφική μου αυτοπεποίθηση και περιμένω εναγωνίως την επόμενη συγγραφική πρόταση να γράψω ένα έργο που θα παίζεται σε αμπαρί πειρατικού караβιού.

Καλό και (ας ελπίσουμε) ασφαλές ταξίδι.

Ευγένιος Τριβιζας

[Αναγνώστρια και φίλη εδώ και πολλά χρόνια (γύρω στα 10.000 χρόνια περίπου) του Ευγένιου Τριβιζά. Με αυτή την ιδιότητα γράφτηκε το παρακάτω κείμενο.]

ΦΩΤΕΙΝΗ ΤΣΑΛΙΚΟΓΛΟΥ
Καθηγήτρια Ψυχολογίας
στο Πάντειο Πανεπιστήμιο - Συγγραφέας

ΝΑΙ! ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ!

ΝΑΙ! ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ!

Ό,τι καλλίτερο μπορούσε να μας συμβεί, ειδικά στις μέρες μας, θαρρώ πως είναι ο Ευγένιος Τριβιζάς! Ο θαυματοποιός Τριβιζάς. Ακόμα κι αν δεν υπήρχε θα άξιζε να τον εφεύρουμε! Ποιος όμως, πέραν του ίδιου, θα μπορούσε να επινοήσει το φαινόμενο *Ευγένιος Τριβιζάς*; Πού να βρεθεί ένας τόσο ευφάνταστος, επινοητικός, δημιουργικός, ανατρεπτικός γλωσσολάστρος; Κάποιος που να παίρνει τόσο σοβαρά τον εαυτό του και το έργο του ώστε να επιτρέπει το «α-σάβαρο» να υπονομεύει συνεχώς, το σοβαροφανές, το δήθεν, το κιβδηλο, το θηκοπλαστικό, το υποκριτικό, όλα αυτά τα παράσιτα δηλαδή που καθορίζουν τη ζωή μας. Και κινδυνεύουν να μας κάνουν ένα είδος Αμορφούλας. Σε μια τέτοια λειψή ζωή έρχεται να παρέμβει με το μαγικό του ραβδί ο Ευγένιος.

Στο ερώτημα, επίκαιρο παρά ποτέ, του Hölderlin «Δεν ξέρω, κι οι ποιητές τι χρειάζονται σε ένα μικρόψυχο κόσμο;» θα απαντούσα «ρωτήστε τον Ευγένιο Τριβιζά». Ή αν θέλετε ελάτε να δείτε το τελευταίο του έργο που έγραψε για την *Αμαξοστοιχία-Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ-της Τατιάνας Λύγαρη Ο Έβδομος Σταθμός*.

Ποιος είπε ότι το όνειρο ενός άλλου εφικτού κόσμου που να μην θυμίζει σε τίποτα τον σημερινό έχει μόνον αποδέκτες τα παιδιά; Τα εύπιστα παιδιά που είναι έτοιμα να πιστέψουν ότι στο νησί των πυροτεχνημάτων ζει ένας κύριος

με ένα παπαγάλο που μεταμορφώνει το ευτελές σε πολύτιμο, τα πετραδάκια σε αστέρια, τη σκόνη σε διαμάντια, τις σιωπές σε εξαιρετικές μελωδίες.

Με τον *Έβδομο Σταθμό* ο Ευγένιος μεταμορφώνει και τους ενήλικους ακροατές του σε εύπιστα παιδιά. Και είναι ό,τι καλλίτερο θα μπορούσε να τους συμβεί. Ό,τι καλλίτερο επαναλαμβάνω θα μπορούσε, ειδικά σήμερα να ΜΑΣ συμβεί! Να αφευθούμε στη μαγεία του αναπάντεχου, στην έλξη του «μα ναί! Φαίνεται απίστευτο όμως συμβαίνει».

Και ό,τι συμβαίνει στον *Έβδομο Σταθμό*, μα ναί! Φαίνεται απίστευτο όμως συμβαίνει!!

Είναι δυνατόν να υπάρχει μια χώρα όπου καταργούνται όλα τα άχρηστα, περιττά, ματαιόσχολα και αντιπαραγωγικά επαγγέλματα, τα οποία χασομερούν τους ενεργούς πολίτες και δεν τους επιτρέπουν να επιδίδονται σε σοβαρές παραγωγικές και επικοινωνιακές δραστηριότητες ούτως ώστε να στεφθεί με επιτυχία το πενταετές πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξης της χώρας;

Η απάντηση είναι ναί! Είναι δυνατόν.

Και το ερώτημα το διαταρακτικό - γιατί ο Ευγένιος δεν μας διασκεδάζει μόνο, έχει τόν τρόπο να φτάνει διαταρακτικά ερωτήματα όπως π.χ. Πόσο μακρινή είναι αυτή η χώρα; Μήπως είναι πολύ πιο κοντά απ' ό,τι φανταζόμαστε στις δικές μας χώρες; Χώρες όπου η περί ελευθερίας ρητορεία εμπο-

ΙΝΟΥΑΝΟΣ ΤΑΛΙΣ ΙΤΑΛ

δίξει την ανάδειξη μιας ύπουλης δουλείας και ανελευθερίας που κυβερνά και μας κρατά δέσμιους και μας κλέβει τη ζωή; **Ο Εβδομος Σταθμός θα μπορούσε να είναι και μια αλληγορία για τον «ελεύθερο» ανελεύθερο κόσμο μας.**

Είναι δυνατόν στο τελευταίο τρένο το οποίο αναχωρεί για το εξωτερικό προτού κλείσουν οριστικά και αμετάκλητα τα σύνορα της χώρας να έχουν παρεισφύσει εκτός από τους επικίνδυνους δραπέτες και μια ακόμα πιο επικίνδυνη τίγρη της Σουμάτρας; Μια τίγρη που ταξιδεύει και μεταμορφώνεται και απειλεί όλα να τα τινάξει στον αέρα;

Η τίγρη αυτή είναι ο συγγραφέας. Είναι ο Τριβιζάς. Η σωτηρία είναι η αφήγηση. Να πηγαίνεις στην κόλαση και να επιστρέφεις για να αφηγηθείς το ταξίδι. Κι η κόλαση ως διά μαγείας να χάνεται. Και να γελάς. Γιατί η ζωή δεν είναι μόνο δράμα. Δεν είναι μόνο μιζέρια και βαρυθυμία. Διαβάζοντας το κείμενο όπου ένα σωρό θαυμαστά πρόσωπα και λέξεις παρελάσουν, ο Παντεπόπτης των Ποινών, η Ευλαλία Σαρδαμολικού κυρία με τα ζουμπούλια, ο κύριος με το καναρίνι, ο Μαρδόνιος Βουρδουλούμ, η Εριέττα Πιρουέτα πρίμα μπαλαρίνα, έπινα τον εαυτό μου να χαμογελάει, να συγκινείται, να συλλογίζεται κι έπειτα να ξεσπάει σε ένα τρανταχτό γέλιο. Τι να σου κάνει μια αφήγηση αν τις λείπουν αυτά τα στοιχεία; Και βέβαια δεν είναι μόνο με ιδέες ωραίες που φάχνεται η λογοτεχνία, η χορευτική και ακροβατική ευκαμψία της γλώσσας παίζει το δικό της μοναδικό ρόλο.

Οι τρεις καταζητούμενοι, η μπαλαρίνα, ο ντράμερ, ο κλόουν, σαν τη Σεχραζάντ, στις *Χίλιες και μία νύχτες*, εξαγοράζουν τη ζωή τους μέσα από την αφήγηση μιας θαυμαστής ιστορίας. Είναι η ιστορία της Αμορφούλας. Είναι η ιστορία της κατάκτησης ενός πρόσωπου. Του προσώπου μας. Είναι η ιστορία μιας εναντίωσης σε ό,τι μας κλέβει το αληθινό, το δικό μας πρόσωπο και μας επιβάλλει ένα ξένο πρόσωπο, ένα ξένο βλέμμα, ένα ξένο ψυχισμό. Η ιστορία της Αμορφούλας είναι η ιστορία ενός ξανακερδισμένου εαυτού.

Η αφήγηση είναι μαγική. Ο ξανακερδισμένος χρόνος. Ο ξανακερδισμένος εαυτός. Οι τρεις καταζητούμενοι δημιουργοί με σύμμαχο την τίγρη, θα αποβιβαστούν στον εβδομο σταθμό. Η επόμενη μέρα τους ανήκει. Η επόμενη μέρα μας ανήκει!!

*Εις μάτην όλων των καιρών
Εις μάτην όλων των εποχών
Μια καινούργια μέρα αρχίζει*

Ο στίχος του Εμπειρικού γράφτηκε για τον Ευγένιο Τριβιζά, για το Τρένο στο Ρουφ, για την Τατιάνα Λύγαρη και όλους τους συμμετοχικούς θεατές και αναγνώστες του.

ΤΡΕΝΟ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Ο συγγραφέας..., **στον οποίο το έργο ιδιαίτερα** διεισδύει το τρένο επιτελώντας λειτουργικό αλλά και συμβολικό ρόλο, είναι ο Στάινμπεκ. Αρκετές φορές, όπως στις *Θυράνες Βασκές* ή στο μυθιστόρημα *Σε αμφίβολη μάχη*, είναι απλώς μεταφορικό μέσο, ωστόσο στα *Σταφύλια της οργής*, τα παροπλισμένα βαγόνια αποτελούν χώρο διαβίωσης για «άστεγους πλάνητες, περιπλανώμενους ανάλογα με το μάζεμα της σοδειάς για μεροκάματο συνήθως εξευτελιστικό».

Συχνά τα βαγόνια συμβολίζουν την ελπίδα για φυγή προς μια ζωή καλύτερη. Στο *Ανατολικά της Εδέμ* είναι φορείς φευγαλέας ηδονής και διαψευσμένων πόθων· αποτελούν κινητό πορνείο για τους εργάτες της σιδηροδρομικής γραμμής. Ράγες, βαγόνια, σιδηροδρομικοί σταθμοί, σηματοδοτούν ένα συνηθισμένο σκηνικό, στα όρια του οποίου εκτυλίσσονται πολλά επεισόδια της πλοκής των μυθιστορημάτων του Στάινμπεκ. Απεργοί, απεργοσπαστές και αστυνομικοί συμπλέκονται γύρω από το σταματημένο τρένο και έτσι αυτό μεταβάλλεται και σε πεδίο θανάτου (*Σε αμφίβολη μάχη*).

Το τρένο χρησιμοποιείται για κοινότοπα λογοπαίγνια, που δεν είναι απαλλαγμένα από ίχνη τραγικότητας (Στην *πεδιάδα της τортιλίας* μια παρέα σχολιάζει ειρωνικά ένα ατύχημα: «τον πάτησε το τρένο») ή και ως μέσο παρομοιώσεων: ένας τεράστιος κατεστραμένος λέβητας στο *Δρόμο με τις φάμπρικες* μοιάζει με «ατμομηχανή του παλιού καιρού που της αφάιρεσαν τις ρόδες. Οπότε, ο Στάινμπεκ δεν παραλείπει να χρησιμοποιήσει το τρένο ως μέσο διαφυγής και απόδρασης των ηρώων, ως συμβολικό συμπλήρωμα σε ψυχική ταλαιπωρία («η ατμομηχανή που ξεφουσαίει») και ως αφορμή για ξετύλιγμα της αφηγηματικής του ικανότητας και για ανάπλαση του μυθιστορηματικού σκηνικού: περιγράφοντας μια συνοικία «πληρωμένου έρωτα», ακινητοποιείται απ' το σφύριγμα μιας ατμομηχανής, στρέφεται προς το δυνατό φως του προβολέα του τρένου και αφουγκράζεται το «λαχάνιασμα» του, καθώς αυτό μπάνει στο σταθμό (*Ανατολικά της Εδέμ*). Ο Ουίλιαμ Φώκνερ χρησιμοποιεί ένα μικρό, επαρχιακό σιδηροδρομικό σταθμό ως ενερκτήριο σκηνικό του μυθιστορημάτος *Φως τον Αύγουστο*. Το τρένο είναι κυρίως το μέσο

απόδρασης από μια καταπιεστική πραγματικότητα, γεμάτη ενοχές. Φυγαδεύει τον κυνηγημένο ήρωα, ώστε να μη δεχτεί την οργή του κόσμου. Στο *Φως τον Αύγουστο* το τρένο γίνεται και όχημα «ήρεμης» φυγής. Το ταξίδι συνοψίζεται με περιγραφές των τοπίων, που αναδύουν αισθήματα ηρεμίας και ψυχικής ισορροπίας.

Η παρουσία του τρένου υποβάλλεται (σφύριγμα) στην αρχική σκηνή του θεατρικού έργου *Ο Ορφείας στον Άδη* και επιβάλλεται ως σκηνικός χώρος στο *Προς κατεδάφισιν*. Η βασική ηρωίδα του Τένεση Ουίλιαμς προχωρεί ισορροπώντας στις ράγες, στην αρχή και στο τέλος του έργου.

Ο σιδηροδρομικός σταθμός μετέχει στο διάκοσμο της φτωχογειτονιάς της Νέας Ορλεάνης (*Λεωφορείον ο πόθος*), ενώ στο *Καλοκαίρι και καταχνιά*, το σφύριγμα του τρένου συνοδεύει το δειλό συναπάντημα δύο ηρώων. Ο νεαρός κινείται «μπρος-πίσω», στο ρυθμό του τρένου. Το σφύριγμα σβήνει αργά, υποδηλώνοντας συμβολικά ότι για την ηλικιωμένη δεσποινίδα η συνάντηση ήταν ένα από τα «τελευταία τρένα», μια από τις τελευταίες ευκαιρίες.

Ακόμη και στον Ευγένιο Ο' Νηλ, τον τόσο προσηλωμένο στο πλοίο ως μέσο φυγής, έλευσης, αλλά και σκηνικού χώρου, το τρένο εντοπίζεται. Στη θεατρική τριλογία *Το πένθος ταιριάζει στην Ηλέκτρα*, το τρένο συμμετέχει λειτουργικά, μεταφέροντας αδειούχους στρατιώτες στα σπίτια τους. Η άφιξη του επιτείνει την αγωνία ηρώων και θεατών.

Σημειώνουμε, τέλος, ότι το τρένο ως αρωγός της φυγής και της περιπλάνησης δεν εμφολωρεί μόνο στο λογοτεχνικό ιστό, αλλά ενυπάρχει ως θεμελιώδες στοιχείο και σε έτερους καλλιτεχνικούς χώρους. Ας θυμηθούμε τα αναρίθμητα μπλουζ, στα οποία το τρένο επεμβαίνει όχι μόνο σε επίπεδο στιχοπλοκίας, αλλά και σε επίπεδο ενορχήστρωσης – κρουστά και πνευστά όργανα μιμούνται το θόρυβο και το σφύριγμα, αντίστοιχα, του τρένου – ή κινηματογραφικές ταινίες σαν το *Mystery train* του Τζιμ Τζάρμους, όπου το τρένο επιτελεί πρωταγωνιστικό ρόλο ως κινούμενος χώρος που περικλείει τις αναζητήσεις ηθοποιών – πρωταγωνιστών.

Το τρένο σε συγγραφείς του Αμερικανικού Νότου
του Δημήτρη Κόκορη

Στην εποχή των υπερηχητικών αεροπλάνων, το τρένο αποκτά μια ρομαντική αίσγλη. Είναι άραγε ρετρό στοιχείο; Το τρένο ήταν ένα από τα κυριότερα μεταφορικά μέσα του 19ου αιώνα - ενός κόσμου που χάθηκε. Τον 20ο αιώνα, μια καινούρια τέχνη, ο κινηματογράφος, επισφράγισε αυτή τη γοητεία. *Ο άνθρωπος που έβλεπε τα τρένα να περνούν* του Χράμπαλ, τα τρένα της Άγκαθα Κρίστι, του Χίτσκοκ· το τρένο της περιπέτειας του Φίλεας Φογκ, το τρένο του χαμένου έρωτα στη *Σύντομη συνάντηση*, το τρένο του θανάτου στην *Άννα Καρένινα*, υπάρχουν αναρίθμητα παραδείγματα. Ακόμα και σε μοντέρνα τραγούδια, όπως η θρυλική *Λώρα*: φευγαλέα σιπτασία «ένα πρόσωπο σε ένα τρένο που περνάει», λέει το τραγούδι. Πάντα αυτό το στοιχείο του φευγαλέου, του χαμένου.

Ποιος δεν ανατρίχισε ακούγοντας το μακρινό, μακρόσυρτο, σφύριγμα ενός τρένου μέσα στη νύχτα; Είναι ένας ήχος που εμπεριέχει όλη τη θλίψη της αναχώρησης ή μιας άλλης γειτονικής έννοιας που μοιάζει ετυμολογικά με την «αναχώρηση» - του χωρισμού.

Μέσα στο τρένο, σε συνοδεύει ένας άλλος αδιάκοπος ήχος: ο ήχος των τροχών πάνω στις ράγες, ρυθμικός, πάντα ίδιος, ώσπου εγκαθίσταται μέσα στο σώμα και το μυαλό σου· κάποια φράση ή κάποιο όνομα αγκιστρώνεται στο ρυθμό του τρένου και σε καταλαμβάνει σαν έμμοιη ιδέα. Παρατεταμένος χαιρετισμός.

Και το πλοίο, βέβαια, έχει μια ρομαντική γοητεία: σύμβολο αναχώρησης κι αυτό, όμως με μια νότα αισιοδοξίας, ξεκινήματος. Σε άλλους τόπους, σε άλλα μέρη *E la nave va...* Ακόμα και τα μαρτυρικά πλοία μεταναστών: κοιτάζουν μπροστά, στην καινούρια χώρα, στο έστω και αβέβαιο μέλλον. Το τρένο κοιτάζει πίσω, εγκαταλείπει στο διάβα του τηλεγραφοξέυλα, ανθρωπάκια, σπίτια, πόλεις. Κοιτάζει απ' το παράθυρο και βλέπεις το τοπίο να γλιστράει προς τα πίσω, να χάνεται, μια συνεχής απώλεια. Ίσως να είναι αυτό που φορτίζει το σφύριγμα του τρένου με θλίψη. Στο πλοίο η θάλασσα είναι πάντα εκεί, μια σταθερή παρουσία, αμετάβλητη μέσα στην εναλλαγή των κυμάτων της.

Οι σιδηροδρομικοί σταθμοί: οι μεγάλοι πρωτευουσιάνικοι σταθμοί που αντηχούν σαν χοάνες, θαμποί από ατμούς, γκρίζοι και χειμωνιάτικοι, όσο και να λάμπει ο ήλιος έξω. Οι μικροί, επαρχιώτικοι σταθμοί, απομονωμένα φυλάκια μέσα σε μια ερημιά, όπου αμφιβάλλεις αν θα σταματήσει ποτέ κάποιο τρένο. Δυο κόκκινα φώτα, σαν ξάγρυπνα μάτια, τοποθετημένα χαμηλά στο τελευταίο βαγόνι, απομακρύνονται μέσα στη νύχτα. Ο επαρχιώτικος σταθμός μένει εντελώς άδειος. Τρένα του Αγγελόπουλου. Ίδου, ο κινηματογράφος προβάλλει ξανά, διαμορφώνει τις εικόνες. Προεκτάσεις, επικοινωνήματα που τρέφουν το ρομαντισμό.

Τα τούνελ: η βίαιη διακοπή στη ροή του τοπίου, το ξαφνικό βύθισμα στο τίποτα - σα να τυφλώνεσαι, όσο και να προσπαθούν τα αναμικά φώτα να παλέψουν με το σκοτάδι. Ο ρυθμικός ήχος του τρένου γίνεται εκκωφαντικό σφυροκόπημα μέσα στο στενό χώρο του τούνελ. Όχι πια θλίψη, αλλά ένας ακαθόριστος φόβος. Πού πάμε έτσι ακάθεκτοι μέσα στο έρεβος; Καιρός να προσγειωθούμε. Υπάρχουν και τα τρένα του Άουστριτς.

Τα τρένα: Μυθολογία και λασπωμένα πόδια της Καίτης Τσιτσέλη

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΟΥ *Ευγένιου Τριβιζά*

Σκηνοθεσία
ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ

Σκηνικά – Κοστούμια
ΝΤΟΡΑ ΛΕΛΟΥΔΑ

Μουσική
ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΣΠΑΡΑΤΟΣ

Χορογραφίες
ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Φωτισμοί
ΝΙΚΟΣ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Βοηθός σκηνοθέτη
ΑΛΚΥΩΝΗ ΒΑΛΣΑΡΗ

Συνεργάτης σκηνογράφος – ενδυματολόγος
ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΚΑΝΑΡΗ

Βοηθός μουσικού – Sound Design
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΤΟΥ Ευγένιου Τριβιζά

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΤΗ ΜΠΕΛΑΦΟΥΣΚ

Παίζουν οι ηθοποιοί με σειρά εμφάνισης

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΑΝΟΣ

Ευλάμπιος Χλαπατσίχλας
ο αλλεργικός Τηλεγραφτής,
Χαρίλαος Χάρωψ ο ανάληγτος Δήμιος

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΑΧΤΣΟΓΛΟΥ

Αχθοφόρος,
Παντεπόπτης των Ποινών

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΔΙΜΗΣ

Κύριος με Καναρίνι,
Πειρατής Κοκκινόγενής

ΤΖΕΝΗ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ

Κυρία με Ζουμπούλια,
Β' Αφηγήτρια,
Καλόκαρδη Αγελάδα Γαλάτεια

ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΟΡΜΑΪΝΗΣ

Επιθεωρητής Γκραν ντε Λεγκράν
της Υπηρεσίας Διώξεως
Καταζητουμένων Φυγάδων

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΑΛΑΤΗΣ

Υπαστυνόμος Παντεσπάνης
Βοηθός του Επιθεωρητή,
Πειρατής Γαλαζογενής

ΧΑΡΗΣ ΜΠΟΣΙΝΑΣ

Γηραλέος Καθηγητής Λατινικών,
Ζιπ-Ζιπ-Ζουπαζίπ ο Κλόουν,
Πειρατής Μπελαφούσκ-Τσιτσιφούσκ

ΤΖΩΡΤΖΙΝΑ ΠΑΛΑΙΟΦΕΟΔΩΡΟΥ

Βαρυπενθούσα Χήρα,
Εριέττα Πιρουέτα η Μπαλαρίνα,
Πιτσιλωτή Αγελάδα Λουλουδαμπέλ, Α' Αφηγήτρια

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΕΝΟΥΝΟΣ

Φραπουταίνος Καλόγερος,
Τσίμπαλος Κλαμπατσιμπαλος
ο Ντράμερ, Πειρατής Μαυρογενής

Φωνή Εκφωνητή Οργανισμού Σιδηροδρόμων off **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΤΖΙΑΣ**

Φωνή Μηχανοδηγού Αδαμάντιου Ντουμάνη off **ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ**

Φωνή Μαθητευόμενου Μηχανοδηγού Φρειδερίκου Τιτφρίκ off **ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΑΛΗΣ**

Η παράσταση παίζεται χωρίς διαλείμματα • Διάρκεια παράστασης: 1.50'

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
ΤΟΥ *Ευγένιου Τριβιζά*

Σκηνοθεσία
ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ

Σκηνικά - Κοστούμια
ΝΤΟΡΑ ΛΕΛΟΥΔΑ

Μουσική
ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΣΠΑΡΑΤΟΣ

Χορογραφίες
ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Φωτισμοί
ΝΙΚΟΣ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Βοηθός σκηνοθέτη
ΑΛΚΥΩΝΗ ΒΑΛΣΑΡΗ

Συνεργάτης σκηνογράφος - ενδυματολόγος
ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΚΑΝΑΡΗ

Βοηθός μουσικού - Sound Design
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΤΟΥ Ευγένιου Τριβιζά

ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΗ ΜΙΑΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

Παίζουν οι ηθοποιοί με σειρά εμφάνισης

Ευλάμπιος Χλαπατσιόγλας
ο αλλεργικός Τηλεγραφετής,
Χαρίλαος Χάρωψ ο ανάληγτος Δήμιος

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΑΝΟΣ

Αχθοφόρος,
Παντεπόπτης των Ποινών

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΑΧΤΣΟΓΛΟΥ

Κύριος με Καναρίνι,
Μπαμπάς Κούκλος,
Κυνηγός, Ψαράς

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΔΙΜΗΣ

Κυρία με Ζουμπούλια,
Μαμά Κούκλα,
Νεράιδα, Χορεύτρια

ΤΖΕΝΗ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ

Επιθεωρητής Γκραν ντε Λεγκράν
της Υπηρεσίας Διώξεως
Καταζητούμενων Φυγάδων, Άρχοντας

ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΟΡΜΑΪΝΗΣ

Υπαστυνόμος Παντεσπάνης
Βοηθός του Επιθεωρητή, Ψαράς,
Αστρονόμος

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΑΛΑΤΗΣ

Γηραλέος Καθηγητής Λατινικών,
Ζιπ-Ζιπ-Ζουπαζίπ ο Κλόουν,
Α' Αφηγητής, Ιππότης

ΧΑΡΗΣ ΜΠΟΣΙΝΑΣ

Βαρυπενθούσα Χήρα,
Εριέττα Πιρουέτα η Μπαλαρίνα,
Αμορφούλα

ΤΖΩΡΤΖΙΝΑ ΠΑΛΑΙΟΘΟΔΩΡΟΥ

Φραπουτσίνος Καλόγερος,
Τσιμπάλος Κλαμπατσιμπάλος ο Ντράμερ,
Β' Αφηγητής, Ψαράς, Τροβαδούρος

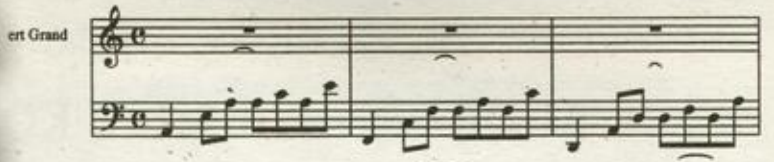
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΕΝΟΥΝΟΣ

Φωνή Εκφωνητή Οργανισμού Σιδηροδρόμων off ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΤΖΙΑΣ
Φωνή Μηχανοδηγού Αδαμάντιου Ντουμάνη off ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ
Φωνή Μαθητευόμενου Μηχανοδηγού Φρειδερίκου Τιτιφρίκ off ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΑΛΗΣ

Το τραγούδι του Άρχοντα

Μουσική Σταύρος Γασπαράτος

ert Grand

κύρτος προβάεις υπαγία αίσχια εβας αθονία

προβία εβία κοινωία αϊνη λυμωία και ρίη

και αϊη εε χατουκίη εϊνη

ανόρροη πέρα για πέρα παλαθί επι πόλια κοκο ρόγωαη και τή

χωρίς ίχνοσ λογικίσ
θύελλα που δέν κοπάηη
φέρω στον άνεμο
ζωνάικασ μοιάηη

αποπλάνηση
Το Μυστικό
Πειρατή
των
Μπελαφονοκ

Σχέδια κοστουμιών
Ντόρα Λελούδα

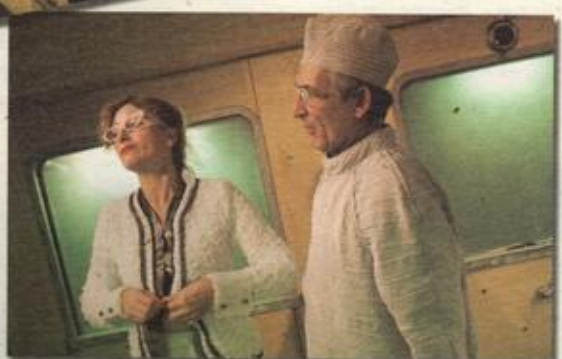
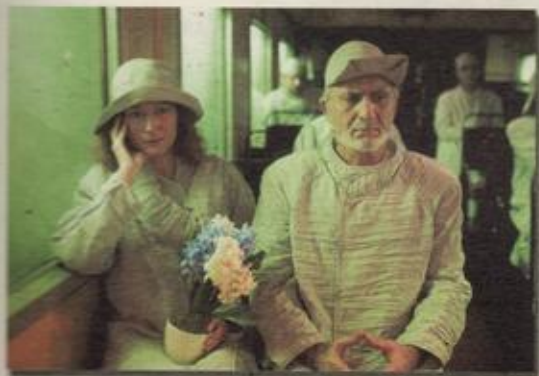

Handwritten text at the bottom of the page, including the name 'Ντόρα Λελούδα' and other illegible markings.

Φωτογραφίες από πρόβες

ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ

γράφει ο Χάρης Μπόσινας

Βιογραφικό κλόουν Ζιπ-Ζιπ Ζουπαζίπ

Το όνομά μου είναι Ζιπ Ζιπ Ζουπαζίπ. Τουλάχιστον μ' αυτό το όνομα θέλω να με ξέρουν, να με θυμούνται. Είμαι επαγγελματίας κλόουν καθ' έξη. Κάνω αστείες γκριμάτσες, λέω ιστορίες με το σώμα μου, ανέκδοτα κι αν με τίποτα απ' αυτά δε γελάσετε, μπορώ απλά ν' σας δείξω τον κώλο μου. Αυτό πάντα πιάνει.

Δεν είμαι μεγάλος στην ηλικία, το βλέπετε αυτό άλλωστε. Είμαι πολύ γέρος μέσα μου, αυτό δεν το βλέπετε. Γεννήθηκα πριν από τριάντα χρόνια στο πίσω καθίσμα ενός αυτοκινήτου μετά από 8,5 μήνες στην κοιλιά μιας πολυάσχολης δικηγόρου, που δούλευε μέχρι και λίγα λεπτά πριν αποφασίσει να «σκάσω μύτη» εγώ. Ο πατέρας μου, επίσης δικηγόρος—μεγαλοδικηγόρος για την ακρίβεια—προσπάθησε να την πάει στο νοσοκομείο με το ολοκαίνουριο, πανάκριβο αμάξι του, αλλά ήμουν πολύ ανυπόμονος. Είμαι σίγουρος πως ο πατέρας μου μετάνιωσε που προσπάθησε, μιας και δε σεβάστηκε τα ολοκαίνουρια δερμάτινα καθίσματα της πολυτελούς αγαπημένης του. Γλίτσησα στη ζωή με ένα ζαρωμένο θράσος, που ποτέ δεν εκτίμησαν οι γονείς μου. Από τότε μεγαλώνω ερήμην τους. Ευτυχώς.

Μόνος μου σε ένα τεράστιο σπίτι, από το μεγαλύτερο μέρος του οποίου ήμουν ισόβια εξορισμένος, άρχισα να στήνω παιχνίδια με τους φίλους μου. Τους έπαιζα όλους εγώ. Κι ενώ στην αρχή ήταν κανά δυο σχεδόν διάφανα

διαολάκια, σιγά σιγά γίναμε πολλοί και όλοι μας είχαμε σάρκα και οστά. Τα παιχνίδια μας με τον καιρό γίνονταν όλο και πιο πολύπλοκα. Στήναμε κάθε λογής περιπέτεια. Στην αρχή οι ιστορίες μου ήταν εφτασφράγιστα μυστικά. Σιγά σιγά όμως έγιναν πιο θαρραλέες και αναζήτησαν αποδοχή. Το πρώτο μου κοινό ήταν η μαγείρσιζα του σπιτιού και μια μετανάστρια που δε μιλούσε καλά τη γλώσσα μας και έπαιζε τη νταντά μου. Καημένο κορίτσι, το ρόλο της τον «πάσαρε» η μάνα μου, η οποία συνέχισε να είναι πολυάσχολη. Καμιά φορά τρόμαζα όταν συναντούσα τους γονείς μου στο σπίτι που εγώ ήμουν φυλακισμένος κι εκείνοι σπάνια επισκέπτονταν. Και τρόμαζαν κι αυτοί. Σεχνούσαν ότι μεγάλωνε εκεί κι ένα παιδί.

Όταν, λοιπόν, πήρα το πρώτο μου χειροκρότημα από τη μαγείρσιζα και τη νταντά ήταν και η πρώτη φορά που επικοινωνήσα ουσιαστικά με πραγματικούς ανθρώπους. Τους έκανα μια σειρά από σκετσάκια που είχαμε πάντα πρόχειρα με τα παιδιά. Και εκείνη τη στιγμή που οι δυο γυναίκες γελούσαν χαρούμενα και με χειροκροτούσαν εγώ βρήκα τι ήθελα να γίνω όταν μεγαλώσω. Πράγμα πολύ σημαντικό όταν είσαι παιδί γιατί συνέχεια σε ρωτάνε. «Κλόουν, θα γίνω» έλεγα και πάντα ήμουν ο μόνος που συνέχιζε να χαμογελάει περήφανα. Έγινα. Και δεν είμαι τυχαίος, έχω πτυχία που αποδεικνύουν πως δούλεψα με πά-

θος, μελέτησα σε βάθος και ανέλυσα απεριόριστα μέχρι να αντιμετωπίσω πρόσωπο με πρόσωπο το όνειρό μου. Διέπρεφα στη θεωρία, ήμουν διεστραμμένα επιμελής. Την πράξη δεν πρόλαβα να τη χαρώ. Γιατί τότε στις εκλογές νίκησε με συντριπτική πλειοψηφία ο Μαρδόνιος Βουρδουλούμ, πολύ καλός φίλος των γονιών μου, και αποφάσισε πως οι καλλιτέχνες είναι άχρηστοι στο δικό του κράτος. Το κατείχε πια.

Οι γονείς μου ήταν ενθουσιασμένοι κι εγώ παράνομος. Ποτέ δεν καταφέραμε να συντονιστούμε. Δεν ήξεραν καν ότι είχα φύγει πια από το σπίτι και ζούσα στη σκοτεινή πλευρά της πόλης. Μαζί με άλλους άχρηστους, πάσης ειδικότητας, στήναμε παράνομες παραστάσεις εδώ κι εκεί. Στην αρχή δεν ήμασταν λίγοι και οι παραστάσεις μας πλημμύριζαν με κόσμο και χαρές. Σε λίγους όμως μήνες όλα άλλαξαν. Οι μετεκπαιδευμένοι καλλιτέχνες γίνονταν συχνά οι χειρότεροι εχθροί μας. Οι εκτελέσεις έφεραν το φόβο να συγκατοικήσει με τους πολίτες. Οι παράνομοι σαν εμένα εξαφανίζονταν με γεωμετρική πρόοδο και πριν ο Βουρδουλούμ γιορτάσει τον ένα χρόνο στην εξουσία τα πορτρέτα στους δρόμους ήταν μόνο τρία. Οι δικοί μου παρέμειναν χαρούμενοι και μια μάλλον καθόλου κολακευτική φωτογραφία μου κυκλοφορεί σε όλη τη χώρα με τη λέξη «καταζητούμενος» από κάτω να την προσδιορίζει. Όρα να την «κάνω».

ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ

Βιογραφικό μπαλαρίνας Βριέττας Πιρουέτας

Χ. Μπ.

Εχετε δει αυτό το όνειρο που πετάς; Το λατρεύω αυτό το όνειρο! Δεν έχεις βάρος και πετάς σαν πεταλούδα, τόσο ελαφρύς. Και μπορείς να πας γρήγορα, αργά, πάνω, κάτω, όπως θες. Και το χαμόγελο ξεκινάει να σχηματίζεται από πολύ βαθιά μέσα σου. Δεν μπορεί, θα το έχετε δει κι εσείς. Έτσι νιώθω όταν χορεύω. Σαν πεταλούδα σ' όνειρο.

Από παιδί, τα πόδια μου δεν ήθελαν να περπατάνε -άργησα πολύ να κάνω τα πρώτα μου κανονικά βήματα- προτιμούσαν να χορεύουν. Η μητέρα μου θύμωνε που στροβιλιζόμουν στο πεντακάθαρο σαλόνι της με το πέπλο του νεκρικού της που είχα βρει στη σοφίτα. Κάθε μου στροφή αναστύπωνε την υστερική ευταξία του σπιτιού μας και της μνήμης της. Εγώ συνέχιζα να διηγούμαι τις ιστορίες μου με το λευκό πέπλο στη μέση σαν κύκνος. Η μητέρα μου, αφού βαριόταν να ξεφώνιζε στον κύκνο που είχε εισβάλλει στο σαλόνι της, έπιανε την καρδιά της και κατέρρεε στην πιο κοντινή πολυθρόνα για να θρηνησει το νεκρό πατέρα μου, που αποφάσισε να «φύγει» όταν εγώ ερχόμουν στη ζωή. Με διαφορά ωρών. Αυτό το κόλπο της μητέρας πάντα έκανε. Ο κύκνος αποχωρούσε ηττημένος στο δωμάτιο του, όπου μόνο να αναπνεύσει επιτρέποταν. Έκλεινα τα μάτια και χόρευα στο κεφάλι μου. Είχε πολύ πλάκα και μόνο εγώ μπορούσα να το δω.

Όταν έγινα δεκατεσσάρων η μητέρα μου, για καλή μου τύχη, ερωτεύτηκε και με συγχώρησε επιτέλους που γεννήθηκα. Άρχισε να μου κάνει τα χατίρια και το εκμεταλλεύτηκα χωρίς δεύτερη σκέψη. Ζήτησα μαθήματα μπαλέτου. Και το όνειρο έγινε αληθινό. Κατάφερα με κόπο και διαρκή άσκηση να σπουδάσω στην Κρατική Σχολή Μπαλέτου, απ' όπου και αποφοίτησα δεύτερη σε βαθμολογία στο έτος μου. Δεν πρόλαβα να πανηγυρίσω για την επιτυχία μου και μια ακόμα μεγαλύτερη βρήκε τη θέση της στη ζωή μου. Με προσέλαβαν στο Εθνικό Μπαλέτο. Ήμουν ευτυχημένη. Θα πετούσα σε όνειρα και θα με πλήρωναν γι' αυτό!

Οι εκλογές δεν με ένοιαζαν καθόλου τότε. Δεν τις καταλάβαινα και ήμουν πολύ απασχολημένη να χορεύω επάξια πίσω από τους πρώτους χορευτές. Ξεχώρισα γρήγορα και έφτασα να γίνω κι εγώ Πρώτη. Θα χόρευα *Ρωμαίο και Ιουλιέτα*, αλλά το Εθνικό Μπαλέτο έκλεισε αμέσως μετά το διάταγμα του Βουρδουλούμ για αντιπαραγωγικά επαγγέλματα και την κατάργηση όλων των χώρων φυγαγωγίας. Η πρεμιέρα δεν έγινε ποτέ. Τότε έμαθα για τις εκλογές και πόσο λάθος έκανα μέσα στην αδιαφορία μου να μην πάω να ψηφίσω ή μάλλον να καταψηφίσω αυτόν τον φριχτό άνθρωπο. Γύρισα να μείνω με τη μητέρα και τον πατριό μου. Φυλακίστηκα και πάλι στο παιδικό μου δωμάτιο και η

μητέρα μου έστειλε, χωρίς να με ρωτήσει, αίτηση για τα ΚΜΕΧ. Εκεί θα με έκαναν παραγωγική σε κάτι απόλυτα βαρετό, που κανείς άλλος δεν θα ήθελε να κάνει. Λες κι ο κύκνος θα σταματήσει να χορεύει αν του βγάλεις το πέπλο.

Το έσκασα από το σπίτι για δεύτερη φορά. Συνάντησα ένα κοπάδι κύκνους να φάχνουν μια κρυφή σπηλιά ν' ανεβάσουν παράνομα τη *Λίμνη των κύκνων*. Πήγα μαζί τους. Τι παράνομο μπορεί να υπάρχει σ' αυτό; Ξεκινήσαμε 'αμιά εικοσαριά και μείναμε οι πέντε. Βρήκαμε μια συμπαθητική φωλιά και ορίσαμε πρεμιέρα. Αλλά κάποια από-αυτές που έφυγαν μας πρόδωσε και η αστυνομία δεν μας άφησε να κάνουμε το εντυπωσιακό μας φινάλε. Είχαμε μαζέψει ένα κοφίνι πούπουλα από τις φωλιές των πουλιών στη λίμνη και θα τα ρίχναμε από ψηλά λίγο πριν την τελευταία μας απόλυτα συγχρονισμένη πιρουέτα. Εκεί κρύφτηκα και οι ανόητοι δεν μπόρεσαν να πιστέψουν πως θα χωρούσε άνθρωπος μες στο κοφίνι και δεν το έφαξαν. Έβλεφα από το σπίτι μου χρήματα και τα καλιά πένθιμα ρούχα της μητέρας μου και θα φύγω. Εγώ θέλω να πετάω.

Α, ναι, είμαι η Βριέττα Πιρουέτα, Πρίμα Μπαλαρίνα θα με είδατε στις αφίσες στους δρόμους. Όχι, δεν είναι από παράσταση - καταζητούμαι. Αλλά δεν θα με αναγνωρίζατε αν με βλέπατε. Τώρα παίζω άλλο ρόλο.

ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ

Χ. Μπ.

Βιογραφικό ντράμερ Τσίμπαλου Κλαμπατσιόμπαλου

Κλαμπατσιόμπαλος ήταν το παρατσούκλι μου από το Γυμνάσιο. Επειδή κοπανούσα όλη την ώρα ότι έβρισκα μπροστά μου. Τα στυλό ήταν οι καλύτερες μπαγκέτες. Λέξη δεν έγραφα και αγόραζα μια δωδεκάδα στυλό την εβδομάδα. Ξ, βάρα βάρα σπάνε, μη νομίζεις. «Κλαμπατσιόμπαλε έξω», αυτό άκουγα από τους καθηγητές. «Κλαμπατσιόμπαλε δώσε», φώναζαν οι συμμαθητές μου. Ούτε κατάλαβα πώς το τέλειωσα το Γυμνάσιο με τόσες αποβολές και τόσο λίγη μελέτη. Δεν ήμουν τεμπέλης. Σου λέω όλη την ώρα βάραγα. Μόνος μου έμαθα ντραμς.

Το Τσίμπαλος είναι δικό μου. Τσίμπαλος Κλαμπατσιόμπαλος, σου μένει. Γιατί στη σόουμπιζ το όνομα έχει σημασία, πρέπει να σου μένει. Το πραγματικό μου δε στο λέω. Θα το κρατήσω μυστικό. Το υποσχέθηκα στον πατέρα μου. Μου είπε μια μέρα πολύ τρυφερά μ' ένα χαστούκι για να σφραγίσει τα λόγια του, «Κάνε ό,τι θες στη ζωή σου, αλλά το όνομά μου δε θα το ξεφτιλίσσεις». Θύμωσα και του το υποσχέθηκα. Δε θα το χρησιμοποιήσω ποτέ στη δουλειά. Αυτός έχασε. Γιατί εγώ είμαι αστέρι. Γεννημένος, πώς το λένε. Έχω σουξέ. Ο Τσίμπαλος Κλαμπατσιόμπαλος έχει το κοινό του. Αυτό είναι σίγουρο. Τώρα με ξέρουν μόνο σ' αυτή την πόλη, σε λίγο καιρό όμως θα είμαι γνωστός σαν τον Θεό. Κι αν μ' άκουγε η μάνα μου θα έφτυνε στον κόρφο της σοκαρισμένη τρεις φορές, που βάζω το Θεό με τα μούτρα μου. Αλλά έτσι είμαστε εμείς οι καλλιτέ-

χνες, μουρλοί και λέμε ότι γουστάρουμε.

Άντε να το εξηγήσεις στους γέροντες μου. Ο πατέρας μου είχε καφενείο. Τώρα το έκλεισε, πριν πέντε μήνες, που φοβήθηκε μήπως είναι κι αυτός παράνομος. Από μόνος του το σκέφτηκε. Πήρε σύνταξη και άραξε σπίτι. Μη-νομίζεις, είχε κουραστεί κιόλας. Η μάνα μου, θεούσα όσο δεν πάει, μιλάει όλη μέρα για τον αδερφό της τον καλόγερο. Αριστείδη τον λένε, αλλά στο μοναστήρι τον φωνάζουν Αμβρόσιο. Έχει μεγάλη θέση στο μοναστήρι και η μάνα μου περηφανεύεται και του μπαλάνει τα ράσα σα να είναι κάποιου Αγίου. Εγώ για μαλάκα τον έχω. Την έφαγε τη μάνα μου να μη με αφήσει να γίνω μουσικός, γιατί αυτές οι δουλειές λείει, είναι του σατανά. Κάτι τέτοιοι μας φόρτωσαν τον Βουρδουλούμ στο σβέρκο. Εγώ όμως μουσικός γεννήθηκα και δεν ακούω κανέναν.

Ντραμς σου είπα, έμαθα μόνος μου. Ηλεκτρική κιθάρα όμως μου έμαθε ο Γκαγκάς. Παρατσούκλι κι αυτουνού. Με τον Γκαγκά γνωριστήκαμε τη χρονιά που πήρα με τα χίλια ζόρια το απολυτήριο. Αυτός ήρθε από άλλο σχολείο γιατί μετακόμισε με τους δικούς του στα μέρη μας. Μ' άκουσε να παίζω ντράμς με δυο στυλό πάνω σ' ένα άδειο κουβά μπογιάς που είχα βρει πεταμένο στο προαύλιο. Γίναμε φίλοι απ' την πρώτη μέρα. Είχαμε την ίδια μούρλα με τη μουσική. Αυτός στο σπίτι του είχε άπειρους δίσκους. Οι γονείς του τον άφηναν. Εγώ, τους δικούς μου πέντε τους έκρυβα στην αυλή μέσα σε μια ερ-

γαλειοθήκη που ο πατέρας μου δε χρησιμοποιούσε ποτέ. Ο Γκαγκάς είχε και ηλεκτρική κιθάρα. Τρελάθηκα την πρώτη φορά που την είδα. Μου είπε να κάνουμε συγκρότημα οι δυο μας. Ναι, είπα και δεν είχα ούτε μπαγκέτες ακόμα.

Κάναμε πρόβες σ' ένα μαγαζί με μουσικά όργανα που είχε ένας φίλος των γονιών του Γκαγκά. Έχει κλείσει τώρα. Μέσα σε δύο χρόνια μας ήξερε όλη η πόλη. Παίζαμε στα καλύτερα στέκια. Θα κάναμε και δίσκο, αλλά αυτός ο κεφάλας ο Βουρδουλούμ, που πολύ θα ήθελα να τον σπάσω στο ξύλο μαζί με τον θείο Αμβρόσιο, απαγόρευσε τη μουσική. Μπορώ να σταματήσω να αναπνέω, πώς να σταματήσω να παίζω μουσική; Εγώ απ' τις μπαγκέτες παίρνω το οξυγόνο που χρειάζομαι.

Με τον Γκαγκά συνεχίσαμε να παίζουμε κρυφά και μετά την απαγόρευση, αλλά η μάνα μου άκουσε τον θείο μου και μας έδωσε στην αστυνομία. Τον Γκαγκά τον πιάσανε, είναι στα ΚΜΒΧ τώρα και τον μετεκπαιδεύουν σε τρομπαδόουρο. Εγώ χώθηκα σε μια θήκη βιολοντσέλου που τη χρησιμοποιούσαμε για βαλίτσα και τη σκαπούλαρα. Έχω την κιθάρα του Γκαγκά πάντα μαζί μου. Την έσωσα. Κρύβομαι μαζί της γιατί γεμίσαμε σπιούνους και πια είμαι μεγάλη φίρμα. Η φωτογραφία μου που έβαλαν στους δρόμους δεν είναι κακή, αλλά αυτό το «καταζητείται» από κάτω είναι πολύ επικίνδυνο. Θα φύγω, δε λείει πια σ' αυτή τη χώρα. Εγώ ένα ξέρω: Η μουσική μας οδήγει!

Π.
δε
μάς
δε-
την
δό-
ειν
αζί
ας
κά.
ύο
αί-
ά-
ε-
θα
α-
ό-
α-
α-
π'
νο
να
την
ου
ω-
μά
ω-
σε
ια
π-
τη
ου
ω-
ί-
ε-
ου
π-
η-
π-
σ'
H

Η ΑΔΙΟΡΑΤΗ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Στην ιστορία υπήρχαν καλύτεροι τρόποι για να ελέγξει κανείς τα μυαλά και τις διαθέσεις των ανθρώπων από το να διώξει τους καλλιτέχνες και να απαγορεύσει την τέχνη. Η λογοκρισία και η εξαγορά έπαιζαν πάντοτε σπουδαιότερο ρόλο. Σήμερα, βέβαια, καμιά εξουσία δεν παραδέχεται ότι ασκεί λογοκρισία, και κανένας πολιτικός σύμβουλος δεν την ονομάζει με το όνομά της. Ούτε βέβαια κανείς καλλιτέχνης παραδέχεται ότι εξαγοράζεται. Κι όμως, η λογοκρισία και το επάγγελμα του λογοκριτή δεν θεωρούνταν πάντοτε ντροπή. Τον καιρό της Δικτατορίας του Μεταξά, σπουδαιόι στην εποχή τους συγγραφείς είχαν προσληφθεί από την δικτατορία για να ασκούν λογοκρισία. Δεν εργάζονταν μόνο με ζήλο, αλλά θεωρούσαν ότι βοηθούσαν να γίνει πιο ηθική και καλύτερη η κοινωνία. Μερικοί μάλιστα θεωρούσαν ότι συνέβαλαν να βελτιωθεί και η τέχνη! Και ας μην νομίσουμε ότι αυτά γίνονταν στην «καθυστερημένη» Ελλάδα. Έως τη δεκαετία του 1970 παρόμοιες απόψεις εξέφραζαν και οι ισπανοί λογοκριτές και υπερηφανεύονταν για το επάγγελμά τους. Κι όσοι πιστεύουν πως όλα αυτά εξέφραζαν τον καθημερινό φασισμό, προφανώς δεν θα έχουν ακούσει για τον σοβιετικό Αντρέι Ζντάνοφ και τις θεωρίες του για τα καθήκοντα των καλλιτεχνών και των συγγραφέων, ούτε βέβαια για τον μακαρθισμό στην Αμερική και το ρόλο τους στη εκκαθάριση του Χόλυγουντ από τα «νοσηρά» στοιχεία.

Μα δεν ανήκει η λογοκρισία και ο έλεγχος της καλλιτεχνικής παραγωγής σε εποχές παθολογικές, σε παρεκβάσεις από την πορεία ανάπτυξης του πολιτισμού και της δημοκρατίας; Κατηγορηματικά όχι! Ας σκεφτούμε τη Μεταρρύθμιση, το Λούθηρο και τους Καλβινιστές. Ευνόησαν τη μουσική –που χαϊρόμαστε ακόμη σήμερα– αλλά δεν τα είχαν πολύ καλά με τους ζωγράφους και ακόμη χειρότερα με τους θεατρίνους! Αυτούς τους τελευταίους ούτε ο δικός μας Μακρυγιάννης τους ήθελε και θεωρούσε κατάντια την εμφάνιση του θεάτρου στην απελευθερωμένη Ελλάδα. Ο ίδιος ο Σαίξπηρ, που τόσα πρόσφερε στο να αποκτήσουν οι συμπολίτες του της Ελισαβετιανής εποχής αγγλική συνείδηση, τράβηξε τα πάνδεινα από τους λογοκριτές της α-

γατημένης του βασιλίσσας. Στην Αναγεννησιακή Φλωρεντία ο Σαβοναρόλα κήρυξε την επανάσταση του ευσεβούς λαού εναντίον των πλούσιων και των καλλιτεχνών τους καίγοντας στις πλατείες τα έργα τους. Ας μην μιλήσουμε για τα βυζαντινά χρόνια, γιατί το περίεργο δεν ήταν η λογοκρισία, αλλά η ελευθερία. Ότι σώθηκε από την αρχαία γραμματεία ήταν ό,τι, τελικά, επέτρεψαν οι χριστιανοί παιδαγωγοί. Λογοκρισία και παιδαγωγική πήγαιναν συχνά μαζί. Και τα δύο είναι μια μηχανική των μυαλών, των συναισθημάτων και των ψυχών. Ξεκινώντας από τον Πλάτωνα που εξόρισε τους ποιητές από την πολιτεία του, πολλά κινήματα, θεωρίες κοινωνικής αλλαγής και καθεστώτα είδαν στην τέχνη κάτι επιθυμητό και ταυτόχρονα επικίνδυνο. Επιθυμητό να την κατακτήσουν και να τη θέσουν στην υπηρεσία των στόχων τους. Για να τους ενισχύσουν με τη γοητεία της τέχνης. Επικίνδυνο, γιατί η τέχνη πυροδοτούσε τη φαντασία και μπορούσε να ενθαρρύνει ή να εμπνεύσει έκκεντρες ή ανεξέλεγκτες συμπεριφορές.

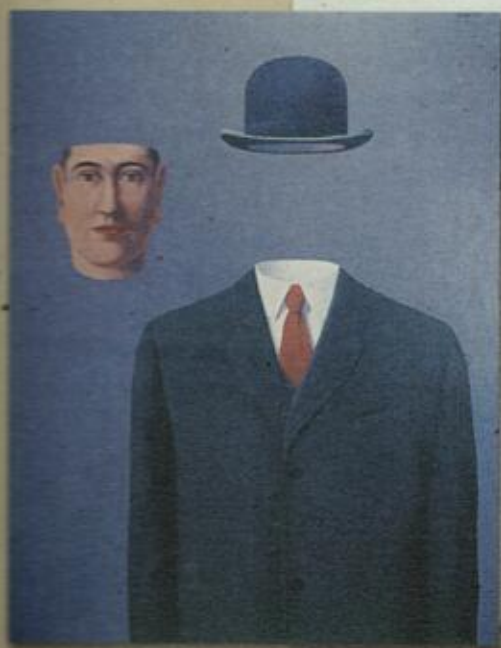
Αλλά προσοχή! Η τέχνη για την οποία μιλάμε σήμερα και την προκίζουμε με τόσες ιδιότητες και χαρακτηριστικά δεν ήταν, σε παλαιότερες εποχές, «η» Τέχνη! Δεν είχε δηλαδή αυτονομηθεί από τις καθημερινές δραστηριότητες και συμπεριφορές ένας ιδιαίτερος χώρος που δημιουργούσε κύρος και ασυλία. Η ελευθερία του καλλιτέχνη για την οποία μιλάμε σήμερα ήταν άνευ νοήματος σε παλιότερες εποχές. Γι' αυτό και η λογοκρισία ή η απαγόρευση της τέχνης ήταν αδιόρατη. Κανείς λ.χ. δεν κατηγορήσε τον Αύγουστο ως λογοκριτή στην αρχαία Ρώμη, παρά τις επεμβάσεις του στην τέχνη. Άλλωστε, όχι μόνο στην αυτοκρατορία, αλλά και στην αρχαία δημοκρατία ήταν αδιανόητα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Διαφορετικά ο Σωκράτης θα είχε μακροημερεύσει στη φιλότιχη Αθήνα.

Όλα αυτά βέβαια δεν γράφονται για να σχετικοποιηθεί η κρίση μας για τη λογοκρισία, αλλά, αντίθετα, για να γίνουμε πιο ευαίσθητοι στο να διακρίνουμε τις αδιόρατες ή αναπάντεχες μορφές της.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΙΑΚΟΣ

Ιστορικός, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών

η αδηλόγητη λογοκρισία

σε-
ύς
ους
με
λο-
αία
αι-
μα-
αι-
να
κι-
αν
νο.
υ-
τη
ού-
ού-
α
στι-
εί-
ιό-
μι-
(νη
τα-
ευ-
σε
ε-
το-
ση-
θα
θεί
γι-
ς ή
κος
ών

ΤΕΧΝΗ, ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΤΗΤΑ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ

Ο παραλογισμός, η γραφικότητα και η γελοιότητα ενός δικτατορικού καθεστώτος δεν είναι τόσο αυτονόητα συστατικά στοιχεία του, όσο συνέπειες της αυταρχικής και ολοκληρωτικής αντίληψης και δράσης του στους τομείς της πολιτικής, πολιτισμικής και κοινωνικής ζωής. Αυτή η ολοκληρωτική και αυταρχική αντίληψη μιας δικτατορίας αποκτά μία *εκκεντρική* και *γραφική* διάσταση, όταν αφορά τις προσπάθειές της να παράγει πολιτισμό, τέχνη και αισθητική. Γιατί διακαής πόθος της αυταρχικής εξουσίας δεν είναι απλά να περιορίσει τις ελευθερίες των καλλιτεχνών και της τέχνης, αλλά να προσεταιριστεί καλλιτέχνες που θα εμπνευστούν από τα ιδεώδη της και θα δημιουργήσουν καλλιτεχνικά έργα για λογαριασμό της. Μόνο όταν η εξουσία αποκτά τη δική της *μορφή* και τη δική της *αισθητική*, μόνο τότε έχει ελπίδες να στερεωθεί και να αποκτήσει παρόν και μέλλον.

Οι ελληνικές δικτατορίες του 20ού αιώνα αποτελούν χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας εντελώς αποτυχημένης και μετέωρης προσπάθειας δημιουργίας «πολιτισμού» και «τέχνης», καθώς το ενδιαφέρον τους αφορούσε αποκλειστικά τη νομή και κατοχή της εξουσίας. Από τη μνημειώδη γραφικότητα του δικτάτορα Παγκάλου στη δεκαετία του '20 να υποχρεώνει, με ειδική αστυνομική διάταξη, τις γυναίκες να φορούν φούστες που να απέχουν 30 εκατοστά από το έδαφος και το στομφώδη «Γ' Ελληνικό Πολιτισμό» του Μεταξά στη δεκαετία του '30 μέχρι την «Αναγέννηση του Ελληνοχριστιανικού Πολιτισμού» των συνταγματαρχών στη

δεκαετία του '60 και του '70 ως «σωτήριου δρόμου» για την επαναφορά της χώρας στις εθνικές αξίες της, οι ελληνικές δικτατορίες αναπαράγουν το ίδιο χρεωκοπημένο πολιτισμικό μοντέλο του «ελληνοχριστιανικού πολιτισμού». Η προβολή της προγονολατρίας και των ιδεωδών του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού (Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια) ως «αιώνιων ηθικών θεμελίων» της κοινωνικής και πολιτισμικής ζωής και η δημιουργία θεαμάτων εμπνευσμένων από το αρχαίο και βυζαντινό παρελθόν αποδείχτηκαν ξεπερασμένες πολιτισμικές πρακτικές, απομακρυσμένες τόσο από το ριζοσπαστισμό της ελληνικής κοινωνίας του Μεσοπολέμου, όσο και από τη νέολοια της δεκαετίας του '60 που είχε πρόσφατη την εμπειρία των Ανένδοτων αγώνων για τη δημοκρατία και των γεγονότων του Μάη του '68. Για τη δικτατορία των συνταγματάρχων βέβαια, το αποκορύφωμα της γραφικότητας έφτασε με τη θέσπιση της γιορτής της Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων και τις γραφικές παρελάσεις αρμάτων και αρχαίων πολεμιστών στο Παναθηναϊκό Στάδιο, αλλά και με τη αυτογελοιοποίηση της ρητορικής δεινότητας του δικτάτορα Παπαδόπουλου. Οι ατέρμονοι λόγοι του, η άκρατη και ανούσια πολιτική ηθικολογία του αποτέλεσαν ένα ξεχωριστό πολιτισμικό γεγονός, που εξέθεσε και γελοιοποίησε τη δικτατορία της 21ης Απριλίου, αναδεικνύοντάς τη ως καθεστώς αποκλειστικά επικεντρωμένο στην κατοχή και νομή της εξουσίας.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
Ιστορικός, υποψήφιος διδάκτορας Πλητείου Πανεπιστημίου

Τέχνη, παραλογισμός και γέλιο
του 20ού αιώνα
στης ελληνικής σκηνής

για
λη-
το-
Η
λη-
ια)
πι-
ων
ξε-
τό-
λε-
60
ων
Για
ύ-
ης
ια-
η-
ρι-
ο-
ία
ου
Αί-
ε-
Η
ου

ΔΑΚΥΩΝΗ ΒΑΣΑΡΗ

Γεννήθηκε στην Καβάλα. Απόφοιτος του μεταπτυχιακού τμήματος Σκηνοθεσίας του Rose Bruford College for Speech and Drama στο Λονδίνο και του τμήματος Bachelor Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Ουαλίας.

Με την Τατιάνα Λύγαρη και την Αμαζοστρία-Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ συνεργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη στην παράσταση *Βεντανόστιμη* της Λ. Διβάνη. Με την Μέση Σπυράτου συνεργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτης στις εξής παραγωγές: *Η Κυβέλη ο Βικέλας και η Σύρος*, *Μικελάκης Αβλιχός*, *Προς δεσποινίδα Ηλέκτρα Ατρείδη*, *Συνομιλία γλώσσας - μουσικής*, καθώς και στο Φεστιβάλ ΑΓΩΝ 2006. Με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καβάλας συνεργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτης στις εξής παραγωγές: *Νόρα* (σκην. Δ. Ιωάννου), *Σολωμνίτσια λύση* (σκην. Γ. Κολαϊτζή), *Ποιητικές στα χιόνια* (σκην. Γ. Μόσχου). Στο εξωτερικό εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτης σε παραγωγές των θεατρών: Actors Guild of Lexington (Κεντάκι, ΗΠΑ), Millfield Theatre (Λονδίνο) και Young Vic Studio (Λονδίνο). Έχει σκηνοθετήσει τις εξής παραστάσεις: *Decadence* (Θέατρο Ράγες, 2008), *Star Kiss* (Κολοπεχνική Εταιρεία Εγρηγορός στο Τρένο στο Ρουφ, σε δική της απόδοση), *Όταν τέλειος* (Θέατρο Βικτώρια - Β' Σκηνή, σε δική της διασκευή), *Ο Θάνατος και η κόρη και Phyo-Giants!* (Balajula Theatre, Κεντάκι ΗΠΑ), *Το Σόγιερ: Το κίνητρο θησαυρού και Ο μιστικός κήπος* (Ragged Edge Theatre, ΗΠΑ).

ΝΙΚΟΣ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Διεύθυνση Φωτογραφίας στην Κινηματογραφική Σχολή της Ευγενίας Χατζίκου. Από το 1992, δουλεύει στην τηλεόραση και το σινεμά, ενώ για αρκετά χρόνια εργάστηκε στον φωτογράφο και βοηθός οπερατέρ σε τηλεοπτικές, κινηματογραφικές και διαφημιστικές παραγωγές. Από το 1998 συνεργάζεται στο ανέβασμα θεατρικών παραγωγών ως φωτοστής και παράλληλα ως βοηθός φωτισμών του Λευτέρη Παυλόπουλου.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΑΛΑΤΗΣ

Γεννήθηκε στον Βόλο. Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Εθνικού θεάτρου και του τμήματος Φωτογραφίας του ΤΕΙ Αθηνών. Έχει συμμετάσχει στις εξής παραστάσεις: *Μυθολογία 1* και *Στον κήπο με τους ερωτικούς* με την ομάδα μιμικής ΑΙΟΡΙΑ, *Ερωτόκριτος* με το Θέατρο του Ήλιου, *Βάκχες* (σκην. Δ. Κωνιάτη), *Η Αλική στη χώρα των θαυμάτων* (σκην. Δ. Σεϊτάνη), *Οι δραπέτες της οκακίρας* (σκην. Α. Κονιόρδου), *Αφιέρωμα στον Γιάννη Χρήστου* στο Διεθνές Συμπόσιο Δελφών. Αντιγόνη του Μ. Θεοδωράκη (σκην. Β.

Νικολαΐδη), *Ανάσες κοριτσιών* (σκην. Κ. Τζούμα), *Το γέλιο των θεών* (σκην. Δ. Οικονόμου), *Η υπηρέτρια* (σκην. Ε. Θεοδώρου), *Αχαρνής* (σκην. Γ. Μιχαΐλη), *Το κουτρούλη ο γάμος*, *Χαρτοπαίχτης*, *Λοκαντιέρα* και *Μήδεια* του Μπίτσι (σκην. Μ. Ζωγραφίδη), *Αχαρνής* και *Λυσιστράτη* (σκην. Δ. Χρονόπουλου), *Σφήκες* (σκην. Τ. Χρυσικάκου), *Το πανηγύρι* (σκην. Κ. Μπάκα), *Κ. Π. Καβάφης* (σκην. Θ. Μουμουλίδη), *Δον Ζουάν* (σκην. Ν. Μιλινόβιτς), *Αούλου* (σκην. Α. Καλογριδίδη), *Επαγγελματίας πυγμάχος* (σκην. Δ. Παπαδόπουλου), *The man who* (σκην. R. Jett), *Η λάμψη των Άλπειων* (σκην. Δ. Παπαδόπουλου), *Ηλεκτρα* του Χόφμανσταλ (σκην. Θ. Μοσχόπουλου), *Δαίμονες* (σκην. Μ. Λυμπεροπούλου), *Η ανταλλαγή του Κλωντέλ* με την ομάδα Κιανούς Λέων, *Βάκχες* (σκην. Θ. Μοσχόπουλου). Έχει συμμετάσχει στις ταινίες: *Θα το μετανιώσεις* της Κ. Ευαγγελάκου, *Destroy all brains* και *Όμοιος προς ενοίκιαση* του Δ. Εμμανουηλίδη, *Γκολ* του Γ. Βεαλιμέ. Έχει συμμετάσχει στις σειρές: *Η οικογένεια του αίματος* (σκην. Κ. Αριστόπουλου), *Επιθυμίες* (σκην. Β. Τσελεμέγκου), *Ζευγάρια* (σκην. Γ. Καραντινάκη), *Οι στάβλοι της Ερέτας Ζαΐμη* και *Κανείς δε λέει σ' αγαπώ* (σκην. Α. Ρήγα), *Το δέκα* (σκην. Π. Δημητρακοπούλου).

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΣΠΑΡΑΤΟΣ

Γεννήθηκε στην Πάτρα. Σπούδασε κλασική κιθάρα στο ωδείο Μότσαρτ και τζαζ αρμονία στο ωδείο Φίλιππος Νάκας, όπως επίσης και μηχανολόγος μηχανικός ενώ παράλληλα έκανε και σεμινάρια μηχανικού ήχου. Από το 1995 δουλεύει σαν ενορχηστρωτής, μουσικός, μουσικές παραγωγές και μηχανικός ήχου. Το 1998 ίδρυσε με τον Α. Τουλφίδη το μουσικό σχήμα «γύρω-γύρω» (κυκλοφόρησαν τρία άλμπουμ με συνεργασίες όπως του Blaine L. Reininger, Νίκου Κυπουργού κ.α.). Τα τελευταία επτά χρόνια συνθέτει μουσική για θεατρικές παραστάσεις και παραστάσεις χορού, συνεργαζόμενος με πολλούς δημιουργούς και θεατρικές ομάδες (Βίκυ Γεωργιάδου - Αμόρε, Χρήστος Λύγκας - Πρώτες ύλες, Νικαΐτη Κοντούρη - Ροές, Γιάννης Παρρακευσιόπουλος - Εθνικό Θέατρο, Πειραματική Σκηνή, Δημήτρης Αγγινδής - Ιλίσσια-Βολάνης, amorphy.org - Θέατρο Νέου Κόσμου, Dock11 Βερολίνου, Τάκης Τζαμαργιάς - Πολιτεία, Θεωδώρας Αμπούλης - Θέατρο Θρησείο, Αίλη Μελεμέ - Εθνικό Θέατρο, Πειραματική Σκηνή Στάθης Λιβανιός - Φεστιβάλ Αθηνών, Βαγγελής Θεοδωρόπουλος - Φεστιβάλ Αθηνών, Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης - Εθνικό Θέατρο, Διαγόρας Χρονόπουλος - Θέατρο Τέχνης, Ash Bulayev - Παλλάς κ.α.), καθώς και για τον κινηματογράφο (Ένας λαμπερός ήλιος του Βασίλη Λουλέ, *Οξυγόνο των Ρέπια* - Παπαθανασίου, *Υπαρία* του Χ. Καρυπίδη, σε

συνεργασία με τον Ν. Κυπουργό, *Destroy all brains!* του Δ. Εμμανουηλίδη). Τα έτη 2006-7 συμμετείχε στην ομάδα Amorphy.org (ως συνθέτης και υπεύθυνος ήχου) στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα i-map (Integration of Media, Arts and Performance), ένα διακλαδικό πρόγραμμα συνεργασίας σε τέσσερις Ευρωπαϊκές χώρες (Ελλάδα, Γερμανία, Ολλανδία, Βουλγαρία).

ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΚΑΝΑΡΗ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Απόφοιτος των τμημάτων: Working in TV & Film Art Departments του Central Saint Martins College of Art & Design, BA Art & Design του Leeds Metropolitan University, Graphic Design (2 χρόνια) του University of Westminster, καθώς και κάτοχος BTEC Diploma in Art & Design του London Guildhall University. Από το 2001 εργάζεται ως βοηθός σκηνογράφου και ενδυματολόγου στον κινηματογράφο, την τηλεόραση και τη διαφήμιση, στην Ελλάδα και την Αγγλία. Από τις πιο πρόσφατες συνεργασίες της: *Λούφα και παραλλαγή* του Βασίλη Κατσίκη, *Ψυχραιμία* του Νίκου Περάκη, *Αγαπώ τη μαμά σου* του Χάρη Παπαδόπουλου, *Καθρέφτη* καθρεφτάκι του Γιάννη Λαπατά, *Πανδώρα* του Γιώργου Σταμπουλόπουλου.

ΝΤΟΡΑ ΛΕΑΛΟΥΔΑ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην École des Beaux-Arts στο Παρίσι. Παράλληλα με τη ζωγραφική εργάζεται ως σκηνογράφος, ενδυματολόγος και Art Director, τόσο στο θέατρο όσο και στον κινηματογράφο, στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε νομικά στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και αποφοίτησε με άριστα από τη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ. Σπούδασε χορό στο Χοροθέατρο της Κικής Αγραφιώτη και τραγούδι στο Μακεδονικό Ωδείο. Ως χορογράφος εργάστηκε σε παιδικούς θιάσους και στο Μαθητικό Πειραματικό Θέατρο Θεσσαλονίκης (Βραβείο χορογραφίας στο Φεστιβάλ Ιθάκης). Ως ηθοποιός συνεργάστηκε με το Θεσσαλικό Θέατρο στην επιθεώρηση *Χαιρέτα μου τον πλάτανο*, με τον Οργανισμό Ηπειρωτικού Θεάτρου στο έργο *Ο τελευταίος ασπροκόρακας*, με το Καφεθέατρο Μπουλούκι σε *Μονολόγους* του Ντάριο Φο και Επιθεωρησιακά νούμερα, με το Χοροθέατρο Θεσσαλονίκης στο έργο *Στο πανηγύρι την έχασα*. Στέλεχος του ΚΘΒΕ για πέντε χρόνια έπαιξε στα έργα: *Άμλετ*, *Ιάκωβος και αφέντης*, *Ο Αλαντίν και το μαγικό λυχνάρι*, *Ο Μπίντερμαν και οι εμπρηστές*, *Λυσιστράτη*, *Τρωίλος και Χρυσίδα*, *Χάρολντ και Μίαντ*, *Ελένη*, *Τραχίνιες*, *Εκκλησιάζουσες*, *Ο πειρασμός*, *Το*

Μπαλκόνι κ.ά. Από το 1987 ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει συνεργαστεί με το θέατρο 3ης Σεπτεμβρίου (*Δανειστές - Δεσποινίς Τζούλια*), με το θέατρο Μάσκες (*Μαχαίρι στο κόκκαλο*), με το θέατρο Δ. Πιατά (*Ο τελευταίος φλογερός εραστής*), με το Δ.Η.Π.Ε.Θ.Ε. Ιωαννίνων (*Ημέρωμα της στρίγγλας*), με το Πειραματικό θέατρο της Πόλης της Μ. Ριάδη (*Άγρια παιχνίδια*), με το θέατρο Παλκοσέβικο του Χρ. Τσάγκα (*Αντιγόνη, Ιφιγένεια εν Ταύροις*) και με το Εθνικό θέατρο (*Σιωπηλή γυναίκα*). Ερμήνευσε μονολόγους αρχαίας τραγωδίας, στα πλαίσια των Special Olympic Games στο Μόντρεαλ του Καναδά και σε πανευρωπαϊκό συμπόσιο για τη νεοελληνική γλώσσα στη Νη της Ν. Γαλλίας. Στον κινηματογράφο πρωταγωνίστησε στις ταινίες *Η ιστορία του Ουδίσσο* του Ρ. Σίμον και *Ο Τζίνος Κελν, κυρία μου* του Θ. Σκρούμπελου, στη διασκευή της *Ιφιγένειας εν Ταύροις* του Ν. Κούνδουρου για την τηλεόραση, καθώς επίσης και στην ταινία μικρού μήκους της Μάρσας Μακρή *Στεγνό Καθάρισμα*. Παράλληλα συμμετείχε και σε πολλές τηλεοπτικές σειρές. Το 1996 ίδρύει την Καλλιτεχνική Εταιρία ΑΞΑΝΑ. Σε συνεργασία με το Ακαδημαϊκό θέατρο του Τβερ παρουσιάζει στη Ρωσία και την Ελλάδα τη διγλωσσία παράσταση της Άνας Καρένινα, όπου ερμηνεύει τον ομώνυμο ρόλο. Το 1997 δημιουργεί την *Αμαρσοστοχία-θέατρο Το Τρένο* στο Ρουφ, το μοναδικό τρένο-θέατρο στον κόσμο. Για δύο σεζόν (1997-1998 και 1998-1999) παρουσιάζει στο *Θεατρικό Βαγόνι* το «μουζικό για δύο» *Λαχάρα για κέρασια*, σε σκην. Ντανιέλ Ολμπρίχσι, ερμηνεύοντας το γυναικείο ρόλο.

Το 2000 και για τρεις συνεχείς σεζόν παρουσιάζει το έργο *Η Κυρία εξαφανίζεται* όπου πραγματοποιεί την πράξη θεατρική της σκηνοθεσία. Το 2001 ανακαίνιζε το διατηρητέο Wagon-Restaurant του *Orient Express* του 1924, εγκαινιάζοντας το *Μουσικό Βαγόνι Orient Express* με τη μουσικοποιητική παράσταση *Θέλετε δέντρ' ανθίστε, θέλετε μαραθείτε*, όπου σκηνοθετεί και συμμετέχει. Τη σεζόν 2002-2003 σκηνοθετεί στο *Θεατρικό Βαγόνι* το κωμικό μουζικό της Λένας Διβάνη *Η ωραία θυμωμένη* και παρουσιάζει την παράσταση *Θέλετε δέντρ' ανθίστε, θέλετε μαραθείτε* στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Τη σεζόν 2003-2004 σκηνοθετεί στο *Μουσικό Βαγόνι Orient Express* τις μουσικοθεατρικές παραστάσεις *Υπ' ατμόν* και *Χάρισμα - Η συμμετρία της αρμονίας*, η οποία παρουσιάστηκε στα πλαίσια του Πολιτιστικού Προγράμματος Αθήνα 2004.

Τη σεζόν 2004-2005 παρουσιάζει για δεύτερη χρονιά την παράσταση *Υπ' ατμόν* και αναλαμβάνει την παραγωγή και επιμέλεια της έκδοσης του μουσικού cd της και συνεργάζεται

με το θίασο του Romain Pompidou «Compagnie tour de babel» στο έργο *Roèmes et Chants d'Amour*, που παρουσιάζεται στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών.

Παράλληλα σκηνοθετεί τη θεατρική παράσταση *Σπάσε τη σιωπή* του Stephen Pollakoff, που παρδουσιάζει στο *Θεατρικό Βαγόνι*, όπου και πρωταγωνιστεί. Το καλοκαίρι του 2005, για πρώτη φορά, περιδούλει με τους συνεργάτες της σε δήμους της Αττικής, καθώς επίσης και σε πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού με τις μουσικές παραστάσεις του Τρένου στο Ρουφ. Τη σεζόν 2005-2006 παρουσιάζει για δεύτερη χρονιά την παράσταση *Σπάσε τη σιωπή* και σκηνοθετεί στο *Μουσικό Βαγόνι Orient Express* τη μουσικοχορευτική παράσταση *Κυρία μουσική χορεύετε*; ενώ τη σεζόν 2006-2007 σκηνοθετεί στο *Θεατρικό Βαγόνι* το θεατρικό έργο της Λένας Διβάνη *Πεντανόστιμη* και στο *Μουσικό Βαγόνι Orient Express* σκηνοθετεί τη μουσική παράσταση *Άλλο τρένο η αγάπη*. Τον Απρίλιο του 2007 παρουσιάζει στο Μαρκό (Ραμπιά και Καζαμπλάνκα) την παράσταση *Υπ' ατμόν* στο Festival Théâtre & Cultures Méditerranée. Τη σεζόν 2007-2008 παρουσιάζει για δεύτερη χρονιά την παράσταση *Πεντανόστιμη* και επιμελείται καλλιτεχνικά τη μουσική παράσταση *Μάγισσες στο Ρουφ* καθώς και Βραδίες Jazz στο *Μουσικό Βαγόνι Orient Express* ενώ οργανώνει τον Α' κύκλο λογοτεχνικών brunches *Κυριακάτικα μεσημέρια στο Orient Express*. Το καλοκαίρι του 2008 αναλαμβάνει την παραγωγή και έκδοση του συλλεκτικού cd της παράστασης *Χάρισμα - Η συμμετρία της αρμονίας* και επιμελείται καλλιτεχνικά την παρουσίαση της μουσικής παράστασης *Μάγισσες στο Ρουφ* στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, στο Μουσείο Μπενάκη, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και στο φεστιβάλ του Δήμου Αθηναίων στο Αττικό Άλσος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΑΝΟΣ

Σπούδασε θέατρο και κινηματογράφο. Εργάζεται σε διάφορες ειδικότητες στον κινηματογράφο και σαν ηθοποιός. Διετέλεσε μέλος του θεάτρου των Καιρών της Ε. Βασιλικιώτη, του θιάσου Σελάνα της Β. Δούκα και της *Αμαρσοστοχίας-θέατρο Το Τρένο* στο Ρουφ της Τ. Λύγαρη. Έχει συνεργαστεί με το Δ.Η.Π.Ε.Θ.Ε. Καλαμάτας στο ρόλο του Μυγδαούζην στο ομότιπλο έργο της Ν. Νικολάου. Ντουμπλέ με τη φωνή του αρκετές ταινίες με σημαντικότερη την ταινία *Κρυστάλλινες νύχτες* της Τ. Μαρκετάκη. Σκηνοθέτησε επτά ταινίες μικρού μήκους που τιμήθηκαν με διάφορα βραβεία, τηλεοπτικά επεισόδια της σειράς *Εσύ αποφασίζεις*, είκοσι έξι εκπομπές του μονοκύμαρου, το 2006, *Άξιον εστί* του Β. Βασιλικού και πάνω από εβδομήντα βιντεοκλίπ με γνωστούς καλλιτέχνες.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΕΝΟΥΝΟΣ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν και απόφοιτος του τμήματος Βιολογίας του Southeastern College. Συμμετείχε στο εργαστήριο Σκηνοθεσίας και Υποκριτικής με τον Στάθη Λιβαθινό στην Πειραματική Σχολή του Εθνικού θεάτρου 2001-2003 (σκηνοθετικό τμήμα).

Συμμετείχε στις εξής παραστάσεις: *Πλούτος* του Αριστοφάνη και *Harvest 2010* της Μ. Πατρινάμη (σκην. Μ. Κουγιουμτζή), *Το παιχνίδι της σιωπής* του Ιονέσκο και *Πέρος* του Αισχύλου (σκην. Γ. Λαζάνη), *Όνειρο θερινής νυχτός* του Σαίξπηρ (σκην. Κ. Αρχόγλου) στο θέατρο Κολογίου Αθηνών, *Ηρακλής η αληθινή ιστορία* με την ομάδα «Πεταίο» (σκην. Δ. Δεγαίτη) στο Ανοιχτό θέατρο, *Κόιτα* με των Α. Σταμάτη, W. Finn, B. Ραίση, T. Kushner, J. Guare με την ομάδα Opera (σκην. Θ. Αμπαζή) στο θέατρο Χοροδρόμους, *Οι περιπέτειες του βαρόνου Μινχάουζεν* της Νανάς Νικολάου (σκην. Χρ. Κελαντώνη), *Η φωλιά του κούκου* του Ντ. Βάσσερμαν και *Άμλετ ο Β'* του Σ. Μπάμπρικ (σκην. Βλ. Κυριακίδη) στο θέατρο Νέο Ριάτο (1999-2001, 2006).

Έχει συμμετάσχει στις εξής τηλεοπτικές σειρές: *Safe sex - the TV series*, *Ζωή ξανά*, *Επιμότατοι κερατάδες*, *Της αγάπης μαχαίρι*, *Μετράω στιγμές*, *Στο φως του φεγγαριού*, *Ας πρόσχευ*, *Λίστα γάμου*, *Κρεσέντο*, *Φύγαμε*, *Απαγορευμένη αγάπη* κ.α. και έχει συνεργαστεί με σκηνοθέτες όπως Ν. Κουτελιδάκης, Στ. Μαρκίδης, Γ. Νικολαΐδης, Β. Ντούρος, Δ. Σοφιανόπουλος, Α. Τέμπος. Έχει συμμετάσχει στο θέατρο της Δευτέρας στην ΕΡΤ στο *Χρόνια πολλά κόσμο*, *Σιωπητήριο* και *Τοσι και συμπάθεια* (σκην. Σταμ. Χονδρονάννη) και στον κινηματογράφο, στη Γαλλική ταινία *Μέρες και νύχτες* του Thierry Chamber και στο *Straight story* του Βλ. Κυριακίδη. Δίδαξε για δύο χρόνια θεατρικό παιχνίδι, υποκριτική και αυτοσχεδιασμό στο θεατρικό Όμιλο του Αρσάκειου Τσίτσου Εκάλης και συμμετέχει ενεργά σε διαφημιστικά σπικάζ και μεταγλωττίσεις κινουμένων σχεδίων.

ΧΑΡΗΣ ΜΠΟΣΙΝΑΣ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Νότια Πελοπόννησο. Απόφοιτος του τμήματος Βιολογίας του Α.Π.Θ. και αριστούχος απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Κ.Θ.Β.Ε. Συνέχισε με σπουδές στο χορό και το τραγούδι με διάφορους δασκάλους. Τα τελευταία χρόνια ζει και εργάζεται στην Αθήνα, όπου αρνείται να οδηγήσει από φόβο και συνείδηση. Συμμετείχε σε πολλές παραστάσεις στο θέατρο, όπως: *Καπέλια* (σκην. Κ. Ρουγκέρη), *Grease* (σκην. D. Gilmore), *Μαντάμ Μπατερφλάι* (σκην. Κ. Αρχόγλου), *Do you love me* (σκην. Ο. Παζέλη), *The best of Broadway* (σκην. D. LaSala),

Γριβές (σκην. Θ. Καρακατσάνη), *Μια ζωή που έχουμε* (σκην. Α. Καλογριδής), *Μια υποψηφία στη σκηνή* (σκην. Β. Δούκα), κ.α. Στην ηχογράφιση έχει εμφανιστεί στις σειρές: *Τύχη βουνό*, *Φύγε εσύ έλα εσύ*, *Πάλι απ' την αρχή*, *Ένας μήνας και κάτι*, *Μια στιγμή δυο ζωές*, κ.α. Τα τελευταία χρόνια ανέβασε σε δική του σκηνοθεσία και κείμενο τις παραστάσεις *Μήλις άγγιξας*, στο Θέατρο Τέχνης και *Η Οφελία είναι έγκυος* στο Επίκολωνά. Υπογράφει τα κείμενα του με το ψευδώνυμο Vimal Shab.

ΤΣΩΡΤΖΙΝΑ ΠΑΛΙΟΘΟΔΩΡΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Αριστούχος απόφοιτος της Δραματικής Σχολής Θεάτρου Τέχνης (2007) και του τμήματος Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστημίου Πατρών (2004). Σπούδασε κλασικό και σύγχρονο χορό και Tango Argentino, και παρακολουθεί μαθήματα φωνητικής και τραγουδιού. Με το θέατρο Τέχνης συνεργάστηκε στις εξής παραστάσεις: *Ένα Όνειρο, κατά το όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* (Ερμιά) σε διασκευή Γ. Δεπάστα και σκηνοθεσία Νίκου Μαστοράκη, *Εσύ μας χάρισες το κροσό* παζάρι σε κείμενο και σκηνοθεσία Δημήτρη Δεγαϊτή. Με το Εθνικό Θέατρο: *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή (Χορός) σε σκηνοθεσία Peter Stein. Με το Χοροθέατρο Ροές: *Ηλέκτρα* αυτογραφός (Χορός) σε σκηνοθεσία Σοφίας Σπυράτου.

ΠΙΡΓΟΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Εργάζεται ως βοηθός ρόφη. Ξεκίνησε τις μουσικές του αναζητήσεις το 2003 ως μέλος διαφόρων (βραζιλιάνων) σχημάτων, κάνοντας τον προγραμματισμό και παίζοντας συνθετική. Από το 2008, είναι μέλος της ομάδας Dash Dot Dash (sound installation) και του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (Κ.ΣΥ.Μ.Ε.). Έχει συνεργαστεί ως συνθέτης και sound designer με την ομάδα Πλατφόρμες, με τον Σταύρο Γασπαράτο για τη χοροθεατρική παράσταση *Splinter in the flesh* της Αθηνάς Βάχλη, με τον συνθέτη Μαρίνο Κουτσομιχάλη και με τον Γιώργη Σακελλαρίου. Έχει παρουσιάσει τη μουσική του στους χώρους Πλατφόρμες, Φούρνος, Μικρό Μουσικό Θέατρο, και στα Φεστιβάλ Electromedia και MIR.

ΤΖΕΝΗ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε θέατρο στη Δραματική Σχολή Ε. Χατζίκου και Πολιτικές Επιστήμες στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Συνεργάστηκε με την Πειραματική Σκηνή της Τέχνης, το Εθνικό Θέατρο, το Κ.Θ.Β.Ε., το Νέο Ελληνικό Θέατρο, το Θέατρο Σημείο, το Πειραματικό Θέατρο της Πόλης, το Θέατρο των Καφρών, με τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λάρισας, Βέροιας, Κρήτης, Ιωαννίνων, Καβάλας, Κομοτηνής, Αγρινίου κ.α.

Συμμετείχε σε περισσότερες από 40 παραστάσεις, που κλύπουν όλα τα είδη του θεάτρου. Σε μια ενδεικτική αναφορά: *Ηλέκτρα* (σκην. Κ. Τσιάνου), *Βάκχες* (σκην. Γ. Ανδρέαδη), *Τραχίνιες* και *Το σπίτι με τα δάια* (σκην. Ν. Διαμαντή), *Μικροαστοί* (σκην. Λ. Καλλέργη), *Μάνα, μητέρα, μαμά* (σκην. Γ. Διαλεγμένου), *Ματωμένος γάμος* (σκην. Μ. Ριάλλη), *Ζωρζ Νταντέν* και *Καφενείο* (σκην. Ε. Βασιλικώτη), *Νάρα* (σκην. Δ. Ιωάννου), *Αχ! Αυτά τα φαντάσματα* και *Κομμάτια και θρύψαλλα* (σκην. Γ. Αρμένη), *Εκκλησιάζουσες* (σκην. Ν. Χουρμουζιάδη), *Κυκλώπας* και *Μοσκόβ Σελίμ* (σκην. Κ. Ρηγόπουλου), *Πανώρια* (σκην. Σ. Τσοκίρη), *Ερωτόκριτος* και *στα Χρώματα της αγάπης* του Τ. Μουζακίτη. Έπαιξε στην τελευταία ταινία του Β. Βαφέα, *Γυναικείες συνωμοσίες*.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΟΡΜΑΪΝΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Φοίτησε στη Δραματική Σχολή του Λαϊκού Πειραματικού Θεάτρου (Λ.Π.Θ.), με δασκάλους τον Α. Τριβίζο, Α. Βογιατζή, Γ. Μεγαλοκάπουλο, Ε. Κοταμανίδου, Λούλα Αναγνωστάκη, Ε. Πίττα, Ν. Παπακωνσταντίνου. Έχει ερμηνεύσει πολλούς ρόλους του κλασικού αλλά και σύγχρονου ρεπερτορίου των περισσότερων ελληνικών και ξένων συγγραφέων καθώς και του αρχαίου δράματος. Έχει συνεργαστεί με το Εθνικό Θέατρο, το ΚΘΒΕ, τα περισσότερα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. και πολλούς θιάσους των Αθηνών. Από τους σημαντικότερους ρόλους του ήταν: ο Υπάλληλος *Σακάκι που βελάζει*, *Ιβάν Ιβάνοβιτς Υπήρξε ή όχι ο Ιβάν Ιβάνοβιτς* (ΚΘΒΕ), *Μολιέρος Ο Μολιέρος*, *Γιατρός Γιατρός με το σταϊό*, *Αρπαγκόν Φιλάργυρος*, *Αλέν Σχολειό Γυναικών*, *Μαλβόλο Δωδεκάτη νύχτα*, *Σκυλοφάτιος Πολύ κακό για το τίποτα*, *Κλειψύφρων Πλούτο*, *Τσέκερ Τσένεφλος*, *Μετβενένκο Γλάρος*, *Αστυνόμος Βαβυλωνία*, *Σωτηράκης Μάνα μητέρα μαμά*, *Λεωνίδας Μαχαίρι στο κόκαλο*, *Μητάρας Οχι! Τα νεφρά μου*, *Νίκος Μπερσής Επικίνδυνο παιχνίδι*, *Πασπαρού Ο γάμος του κόσμου σε 80 ημέρες*, *Φλουράτος Δον Καμίλο*, *Σερβάζιο Μεγάλη μαγειρία*, *Μάγος Ντόπο Η Κυρία εξαφανίζεται (Αμαξοσταχιά-Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)*, *Τζερν Ζωολογικό κήπο*, *Πάστορας Μάντερς Βροκόλακες*, *Τζερν Πάρτυ και Τέφρα και οκιά*, *Μαρκίσιος Λοκάντερα*, *Βόλλο ο εμπρηστής Ο Μπιτερμαν κι οι εμπρηστές* κ.α. Πρωταγωνίστησε επίσης στα θεατρικά έργα του καθηγη-

τή της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Θ. Πελεγρινή, *Καρτέσιος*, *Χιούμ* και *Καντ* που ανέβηκαν στο Μεγαρο Μουσικής Αθηνών το 2008.

Τηλέοραση: *Τμήμα θρών*, *Δρόμοι της πόλης*, *Επαγγελματίες*, *Καραμπόλα*, *Κρις-Κρις*, *Πρωτοεπίδοξος μπιλάς*, *Βιζιμνός*, *Ο πρίγκιπας*, *Η φωνή*, *Χορεύοντας στη σιωπή*, *Λούφα* και *παράλλαξη*, *Αν μ' αγαπάς*, *7 θανάσιμες πεθερές* κ.α. Επίσης, σε θεατρικά έργα για την τηλεόραση και λογοτεχνικά ντοκιμαντέρ. Κινηματογράφος: Έχει παίξει σε ταινίες του Κούνδουρου, *Λάρος Βύρων* του Τσεμπερόπουλου, *Η πίσω πόρτα* του Παπασπύρη, *Στον καιρό των Ελλήνων*, *Περιπλάνηση* του Χρηστοπούλου, *Αριθμημένοι* του Τ. Ψαρρά, όπως και σε ταινίες των Α. Φραντζή, Χ. Γκόδα, Θ. Ρακίτση και άλλων νεοελλήνων δημιουργών.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΑΧΤΣΟΓΛΟΥ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Απόφοιτος της Ανωτέρας Σχολής Δραματικής Τέχνης Προσκηνίου. Έχει συνεργαστεί με το ΚΘΒΕ, με τις θεατρικές ομάδες Angelus Novus, Πανδαιμόνιο 7, Ούγκα Κλάρα, Λύκη Βυθού, Δήμου Κίλικς, Δήμου Συκίων Θεσσαλονίκης, Τέχνης Κίλικς, το Θέατρο Ρο, σε παραστάσεις όπως: *Η Φόνισσα*, *Preparadise*, *Sorry now*, *Ένα κάρο παραμύθι*, *Νέκρια*, *Φαύστα*, *Μαύρο παραμύθι*, *Νεκροδείπνος* (σκην. Δ. Κωνσταντινίδη), *Φιλοκτήτης* (σκην. Α. Λύτρα), *Ο Άρνεμ απ' το Φέβερσομ* (σκην. Γ. Ρήγα), *Πορτοκάλι απ' την περόνη* (σκην. Δ. Σακατζή), *Όπερα του ζήτανου* (σκην. Π. Δανελάτου), *Ο Αγαπητικός της Βοσκοπούλας* (σκην. Γ. Ροντινιέ), *Φοίνισσες*, *Ματωμένος γάμος*, *Εκκλησιάζουσες*, *Βάκχες*, *Ο αγαπητικός της βοσκοπούλας* (σκην. Δ. Καρέλλη). Στη τηλεόραση έχει εμφανιστεί στις εξής σειρές: *Μια στιγμή δυο ζωές*, *Τύχη βουνό*, *Στο παρά 5*, *7 θανάσιμες πεθερές*, *Κόκκινο δωμάτιο*, *Πίστσα Κολωνάκι*, *Χαϊβάνια 3-0*. Στον κινηματογράφο έχει εμφανιστεί στις ταινίες: *Χορεύοντας στον πάγο* του Σ. Ιωάννου, *Σαλομάνια* του Δ. Θυμιόπουλου, *Spaghetti western*, *Από την κόλαση με αγάπη*, *Πείνα*, *Nightmare corporation* του Ι. Τοιούμη.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

«Όπως ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν έτσι και ο Ευγένιος Τριβίζας γράφει σε μια από τις λιγότερο διαδεδομένες γλώσσες της ευρωπαϊκής ηπειρώ. Τα παραμύθια του, όμως, όπως και αυτά του Άντερσεν, έχουν τη δύναμη να αγγίζουν την καρδιά και το μυαλό των αναγνωστών όχι μόνο σε όλη την Ευρώπη, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Στην Ελλάδα, ο Τριβίζας είναι ένας σούπερ-σταρ της νεανικής κουλτούρας. Η εκκεντρική ευρηματικότητα και εφευρετικότητα που χαρακτηρίζουν το ύφος του έχουν δώσει στα

δημιουργημάτων του τη δυνατότητα να περάσουν στην κοινή μυθολογία και γλώσσα των παιδιών όλης της χώρας. Ωστόσο, το έργο του, όπως συμβαίνει πάντοτε με το έργο των σημαντικότερων παιδικών συγγραφέων, υπερβαίνει τα εθνικά σύνορα και τις τοπικές συνθήκες μιας συγκεκριμένης χώρας, χάρη στα πλούσια αποθέματα έκπληξης, χιούμορ και φαντασίας που το χαρακτηρίζουν. Το βιβλίο του που εξακολουθεί να διαβάζεται περισσότερο διεθνώς είναι *Τα Τρία Μικρά Λυκάκια*, ένα σύγχρονο κλασικό έργο, μια διασκεδαστική εφευρετική ανατροπή της παραδοσιακής ιστορίας, που αναδεικνύει τη δύναμη του Τριβιζιά να προκλείει στοχασμό μέσα στο χιούμορ. Ο Τριβιζιάς έχει όμως την ικανότητα να επεκτείνει το εύρος των παραβολών του σε πολυσύνθετες λογοτεχνικές μορφές. Στην *Τελευταία Μαύρη Γάτα*, το θέμα των κινδύνων της προκατάληψης αναπτύσσεται σε ένα πλήρες μυθιστόρημα. Η δυναμική του ρατσισμού και το ηθικό καθήκον της αντίστασης εναντίον του σπάνια έχουν αποδοθεί με τόσο ελκυστικό τρόπο. Πολύπλευρος συγγραφέας, ο Τριβιζιάς γοητεύει επίσης τους αναγνώστες του με ιστορίες που ταυτόχρονα εξυμνούν και αποτελούν οι ίδιες την έκφραση της απελευθερωτικής δύναμης της φαντασίας. Έτσι, στα *Μαγικά Μαξιλάρια* ο δικτάτορας Αρπατλάος καταργεί το δικαίωμα στα όνειρα, εξαναγκάζοντας τους υπηκόους του να κοιμούνται σε μαξιλάρια παραγενομένα με εφιαλτικά υλικά. Η δύναμη της ελπίδας και της υλοποίησης οραμάτων αποτελεί το υπόβαθρο και του βιβλίου *Ο Χιονάνθρωπος και το Κορίτσι*. Εάν η *Τελευταία Μαύρη Γάτα* θυμίζει αλληγορία του Αλμπέρ Καμύ για ένα νεότερο καινούριο, *Ο Χιονάνθρωπος και το Κορίτσι* εντάσσεται στο θαυμάσιο και σατιρικό κόσμο του Αντουάν ντε Σαιντ Εξμερού ή ακόμα και του Τζονθαν Σουίφτ. Ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν θα επιδοκίμαζε τόσο το πνεύμα όσο και τη δεξιοτεχνία ενός συγγραφέα που απευθύνεται στους αναγνώστες του όχι ως ηθικό λόγος ή κήρυκας, αλλά ως μαγευτικός παραμυθός και πάνω απ' όλα ως ένας προσωπικός φίλος». Boyd Tonkin, Literary Editor, *The Independent*

Αυτή τη χρονιά θα κυκλοφορήσουν εννέα νέα βιβλία του Ευγένιου Τριβιζιά. *Οι Δραπέτες της Σκακιάρας* από τις εκδόσεις Καλέντης, *Ο Πόλεμος των Ουφρών και των Τζούφρων*, *Ο Πόλεμος της Ωμεγαβίτης* και *Ο Πόλεμος της Χαμένης Πατόφλας* από τις εκδόσεις Μίνωας, και από τις εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, *Το Ναυούρισμα του Μικρού Φακίρη*, *Πανικός στη Χώρα της Γεωμετρίας*, *Η Καϊτούλα η Κοκέτα ή Κοτούλα*, *Ο Ζαχαρίας και η Κυρία Γλυκερία*, καθώς και η χριστουγεννιάτικη περιπέτεια *Ένα Ελατάκι για τον Τάκη*.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΔΙΜΗΣ

Γεννήθηκε στη Μυτιλήνη. Απόφοιτος της Σχολής Θεάτρου Π. Κατσέλη (1976). Η πρώτη του εμφάνιση έγινε με το Μικρό Θέατρο Κυψέλης στον *Κατζούρμπο* του Γ. Χορτάση (Κατζούρμπος). Συνεργάστηκε με το Αμφιθέατρο του Σπ. Ευαγγελάτου επί δώδεκα χρόνια, έως το 1988. Από το 1988 έως το 2001 συνεργάζεται με το Εθνικό Θέατρο. Επίσης έλαβε μέρος σε παραστάσεις με τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βέροιας, Κρήτης, Αγρινίου, με το ΚΘΒΕ, το Θέατρο Τέχνης, την *Αμαξοστοιχία-Θέατρο* Το Τρένο στο Ρουφ κ.α. Όλα αυτά τα χρόνια έχει πάρει μέρος σε περισσότερες από ενενήντα παραστάσεις σε έργα των Αισχύλου, Ευριπίδη, Αριστοφάνη, Μενάνδρου, Σαίξπηρ, Μολιέρου, Μπρεχτ, Στρίντμπεργκ, Λόπε ντε Βέγκα, Σω. Ντσοστογιόφκι, Ρασσίν, Όργουελ, Κορομηλά, Ιονέσκο, Ομήρου, Χορτάση, Κορνάρου, Μ. Α. Φώσκολου, Βυζάντιου, Κατσαίτη, Μόσχου, Ραγκαβή, Γουζέλι, Ψυχάρη, Μονζεμών, Σαμόρα, Κοβάτσεβιτς, Στρατιέβ, Βερναρδάκη, Μισιτζή, Μάτεσι, Ντε Φιλίππο, Κορρέ, Κρομλένκ, Σακελλάρου, Αναγνώστακη, Στάικου, Γουσίτ, Ζιρνούτ κ.α. Έχει λάβει μέρος στα φεστιβάλ Επιδάουρου, Αθηνών, Φιλίππων, Θάσου, Δωδώνης, Δελφών, Δημητριάς, Εθνών Σόφιας, Ευρωπαϊκά 1984, Εδιμβούργου, Λονδίνου, Μόσχας, Σίδνεϊ, Ρώμης, Μελβούρνης, Βερολίνου, Ζυρίχης, Τυφλίδας, Ισραήλ, Λευκωσίας, Μίνστερ, Κανμπέρας, Ντένβερ-Κολοράντο, Μέρνιτας, και Μάλαγκας Ισπανίας, Φιλιππούπολης, Βελιγραδίου Νόβιαντ κ.α. Στην τηλεόραση έχει παίξει σε δέκα έργα στην εκπομπή *Το Θέατρο της Δευτέρας*, από σερνές *Βαμμένα κόκκινα μαλιά*, *Ο υιός του πατέρα*, *Φθινοπωρινοί εραστές*, *Ποιός είναι ο κύριος Αλεξίου*, *Αλέξιος Καλλέργης*, *Ύστερα ήρθαν οι μέλισσες*, *Ο θησαυρός της Αγγελίνας*, *Πρωτοσέλιδος μπελάς*, *Επίτάγματα και μια αλήθεια* και παρουσίασε την πρώτη (ετήσια) εκπομπή *Παιχνίδια χωρίς σύνορα*.

Στον κινηματογράφο έχει παίξει στις ταινίες του Γ. Σταμπουλόπουλου *Και ξανά προς τη Δόξα Τραβιά* και *Βασ. Βασίλειο Το Ρεπό*. Στο ραδιόφωνο έχει παίξει σε περισσότερα από τριάντα θεατρικά έργα και στην πολυχρονη σειρά *Στις ρίζες του νεοελληνικού θεάτρου*. Ξαν σκηνοθέτης έχει ασχοληθεί με το ερασιτεχνικό θέατρο από το 1983. Ίδρυσε το Θεατρικό Όμιλο Παλιός Κοκκινιάς με νέους και νέες της περιοχής. Δίδαξε το μάθημα του Θεάτρου στα Πολυκλαδικά Λύκεια Αιγάλεω και Κορυδαλλού από το 1983 έως και το 1996. Από το 1988 έως και σήμερα είναι σκηνοθέτης στο Δήμο Νίκαιας. Όλα αυτά τα χρόνια σκηνοθέτησε πάνω από εβδομήντα παραστάσεις από το Ελληνικό και Παγκόσμιο ρεπερτόριο. Από αυτά τα δεκαπέντε ήταν έργα για παιδιά.

ΖΩΗ ΚΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Απόφοιτος του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε χορό στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης και στο DanceSpace Center (NYC) και μουσική στο ωδείο του Πειραικού Συνδέσμου. Έχει συνεργαστεί με τις ομάδες: amorphy org, χορολόγιον, sinequanon, cosmosdance co (NYC), dance free, Χρυσοθήρες, Δυτικά της Πόλης, Θέατρο της Σιωπής, με την Πειραματική Σκηνή του Εθνικού, με τα Θέατρα: Σφενδόνη, Αμόρε, Από Μηχανής, *Αμαξοστοιχία-Θέατρο* Το Τρένο στο Ρουφ, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων, Καλαμάτας και με το ΚΘΒΕ. Δουλειά της έχει παρουσιασθεί στο Joyce SoHo *Second night*, Arts Evolving Theater solo (NYC), Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού (i-par project) *See you in Walhalla*, Πειραιώς 260 *Fwd: See you in Walhalla*. Διδάσκει θεατρική αγωγή σε σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κίνηση και αυτοσχδιασμό σε σεμινάρια και εργαστήρια θεάτρου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Για την εικονογράφηση και τα κείμενα του προγράμματος χρησιμοποιήθηκε υλικό από:

- Leopold, D., *Hirschfeld's Hollywood* © Abrams, N.Y., 2001
- Gassiot-Talbot, G., *Toulouse-Lautrec, Paintings* © Methuen, London, 1966
- Cogniat, R., *Renair, Nudes* © Methuen, London, 1959
- *The Shuberts Present, 100 Years of American Theatre* © Abrams, N.Y., 2001
- *René Magritte et le Surréalisme en Belgique* © Musées royaux des Beaux-Arts de Belgique, Bruxelles, 1982
- Chicago, J., & Lucie-Smith, E., *Women and Art, Contested Territory* © Weidenfeld & Nicolson, London, 1999
- Γερασιάνη, Μ., *Η Αλφρέττα ενός Κραμμένου Σουροκλαμίου* © Libro, Αθήνα, 2007
- Jürgen Franke / DB Museum, *Orient Express - König der Züge* © Tümmel, Germany, 1996
- Choko, S., *Trains, affiches et cinéma* © Editions La Vie Du Rail, Paris, 1997
- Lamming, C., *Les Grands Trains* © Larousse, Paris 2001
- Riley, C. J., *The Encyclopedia of Trains & Locomotives* © Metrobooks, N.Y., 1995
- *The Little Library of Art, Duty, Music* © Methuen, Paris, 1964
- *Trains - Decalcomanie* © Editions Jesco - Imagerie, Paris
- *Train Montage* © Royal Langnickel Brush Mfg., Inc. Indiana
- *District Railway Electric Trains* © London Transport - Beric-Tempoest, Great Britain
- Nelson, Ph., *Four Fifths* © Arts Unlimited, Amsterdam, 1981
- *Travelling Performers* © AKG Images, Paris, 2007
- Picasso, P., *Paul en Arlequin* © Editions Hazan, France, 1997
- Lovegrove, K., *Railway - Identity, design and culture* © Lawrence King, London, 2004
- *Το Δέντρο*, Τεύχος 73-74 © Εκδόσεις Άγραφοι, Αθήνα, 1992

Τα «δρομολόγια» της Αραξοστοιχίας-Θεάτρου ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ
πραγματοποιούνται με την ευγενική χορηγία

VIVARTIA ABEE, EKO ABEE,
TT HELLENIC POSTBANK ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ

ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ των παραστάσεων για μικρούς θεατές
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεράμ ευχαριστούμε για την πολύτιμη βοήθειά τους

τον ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

το MEGA CHANNEL

τις εκδόσεις ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

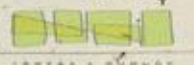
και τους Φίλους

Παύλο Χαϊκάλη και Χρήστο Γεωργαλή

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΑΞΑΝΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2008-2009

Κινηματογράφος

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚΟΣ ΒΕΡΓΕΤΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΕΑ ΚΟΥΣΗ
ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΤΕΛΙΔΑΚΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΤΣΙΟΣ, ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ, ΝΟΤΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΡΣΕΛΑΣ, ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΕΛΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ, ΛΑΛΟΥΛΑ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Διεύθυνση παραγωγής ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ - Οργάνωση παραγωγής ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γραμματεία ΕΥΗ ΚΑΡΙΤΖΗ, ΑΘΗΝΑ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ - Ταμίας ΚΑΙΤΗ ΣΚΟΥΡΤΗ
Ηχολήπτες - Χειριστές κονσόλας ήχου ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΚΕΝΙΚ ΠΑΠΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Ηλεκτρολόγος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΛΑΣΚΑΣΟΒΙΤΗΣ - Σιδηροκατασκευές ΘΑΝΑΣΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ
Ξυλοκατασκευές ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΧΤΑΝΙΔΗΣ

Υπεύθυνη προγράμματος ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ

Επιμέλεια ύλης ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ - ΑΛΚΥΩΝΗ ΒΑΛΣΑΡΗ

Εικαστικό και τελικός σχεδιασμός αφίσας και εξώφυλλου προγράμματος INFORMAL ADVERTISING Ltd.

Καλλιτεχνική επιμέλεια ΤΕΤΗ ΚΑΜΟΥΤΣΗ

Φωτογραφίες προγράμματος ΟΡΦΕΑΣ ΕΜΠΡΖΑΣ

Ψηφιακή επεξεργασία FOTOLIO + TYPICON A.E.

Εκτύπωση

Ελληνικά
Γράμματα

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

Ο λιλιπούτειος χάρος σιδηροδρομικής αισθητικής
που δημιούργησε η **Τατιάνα Λύγαρη**
για την καλύτερη εξυπηρέτηση των φίλων
της **Αμαξοστοιχίας - Θεάτρου Το Τρένο στο Ρουφ**
μπροστά στο σταθμό του **Μετρό Ακρόπολη**

ART GALLERY

Επιλεγμένα διακοσμητικά και
χρηστικά αντικείμενα
βιβλία, παιδικά παιχνίδια καθώς και
πρωτότυπα κοσμήματα
εμπνευσμένα από την ιδέα του τρένου
που δημιουργούν ειδικά για σας και το

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

γνωστοί καλλιτέχνες

BOX OFFICE

Προπώληση εισιτηρίων
για τις θεατρικές και μουσικές παραστάσεις
και ενημέρωση
για τις υπόλοιπες καλλιτεχνικές δραστηριότητες
της Αμαξοστοιχίας - Θεάτρου

Το Τρένο στο Ρουφ

Μακρυγιάννη 5-7 • Μετρό Ακρόπολη • τηλ. & fax: 210 9243 609 • e-mail: trainth@otenet.gr
www.totrenostorouf.gr

Επιβιβαστείτε!

Το Μουσικό Βαγόνι *Orient Express*
της Αμαξοστοιχίας - Θεάτρου Το Τρένο στο Ρουφ
αναχωρεί εντός ολίγων λεπτών.

Δρομολόγια

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ

Καθε Τρίτη στις 9.30μμ

με τους Musica Mista

Ο Μάνος Χατζιδάκις, Ο J. S. Bach και ο Astor Piazzolla αποκοντούν την παράδοση της Σαρδηνίας και της Κάτω Ιταλίας και φλερτάρουν με τις παθιασμένες μουσικές της Λατινικής Αμερικής, της Πορτογαλίας και της παριζιάνικης κουλτούρας.

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ & ΠΕΜΠΤΗ

Ερωτική Διαδοχή

με τη Φανή Γέμτου, την Καλλίνα Τσαπρούνη και την πιανίστρια Πόπη Μάλφα

Τρεις γυναίκες βιώνουν τον έρωτα από την πρώτη στίβα έως τον ανεπίτατο πόνο μέσα από θεατρικά κείμενα και τραγούδια από τα musicals, τη jazz και την έντεχνη ελληνική μουσική.

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΣΑΒΒΑΤΟ & ΚΥΡΙΑΚΗ

Οι κυρίες τραγουδούν και... μπλουζ

με την Ελένη και τη Σουζάνα Βουγιουκλή και τον Νίκο Μανίκα στα κρουστά

Δύο ξεχωριστές

performers-τραγουδίστριες

σε μια μουσικοθεατρική παράσταση

μής εντυπωσιάζουν ερμηνεύοντας

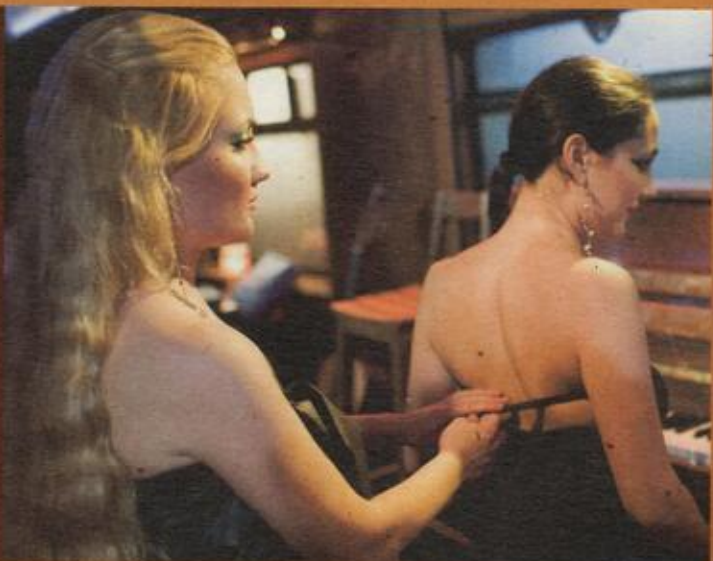
παραδοσιακά ελληνικά, ρεμπέτικα,

ελλησόφωνα της Κάτω Ιταλίας,

σέρβικα, ρουμάνικα, βουλγάρικα,

πούρικα, ιρλανδέζικα, fados

και αμερικάνικα μπλουζ.

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑ ΣΤΟ ORIENT EXPRESS

Τα κυριακάτικα μεσημέρια γνωρίστε από κοντά γνωστούς κι αγαπημένους Έλληνες συγγραφείς σ' ένα πρωτότυπο λογοτεχνικό brunch στο ατμοσφαιρικό βαγόνι του Orient Express.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΕΚΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Ανανεωμένο μενού και κάβα στο Wagon-Restaurant και ελληνικά tapas στο Wagon-Bar. Μια μοναδική γαστρονομική εμπειρία με γεύσεις που έχουν την υπογραφή του γνωστού chef Λευτέρη Λαζάρου.

Wagon Restaurant

*Επιβιβαστείτε
και ταξιδέψτε μαζί μας
στο μαγικό κόσμο
του Θεάτρου
της Μουσικής
και της
γαστριμαργικής απόλαυσης.*

Wagon Bar

*στην Αμαξοστοιχία - Θέατρο
ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ
το μοναδικό
σιδηροδρομικό πολιτιστικό
πολυχώρο του κόσμου...*

Θεατρικό Βαγόνι

Μουσικό Βαγόνι Orient Express

ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ) • ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ
ΤΗΛ.: 210-52.98.922, 6937 604988

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ 5-7 (ΜΕΤΡΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗ)
ΤΗΛ.: 210-92.43.609

Με γερές βάσεις για το μέλλον

Υλοποιούμε το μεγαλύτερο πρόγραμμα επενδύσεων (CAPEX) στην Ελλάδα, ύψους **1 δισεκατομμυρίου ευρώ** για το διάστημα 2005-2010, δημιουργώντας παράλληλα νέες θέσεις εργασίας.

Με εμπιστοσύνη στην ελληνική οικονομία ολόκληρη και με το βλέμμα στραμμένο στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον, ο Όμιλος ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ αποδεικνύει έμπρακτα τη διαρκή στόχευσή του στο **Όραμα για συνεχή και υπεύθυνη ανάπτυξη.**

Με συνέπεια στον κοινωνικό του ρόλο, ο Όμιλος ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ στηρίζει ενεργά σημαντικές προσπάθειες και έργα πολιτισμού, που συνάδουν με τις αξίες της εταιρίας και ταυτίζονται, σύμφωνα με την αρχαία έννοια της χορηγίας, αποκλειστικά με την προσφορά στις τέχνες.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

Με μνήμες από το τρένο του παρελθόντος...

...και όραμα για το τρένο του σήμερα και του αύριο

Με ταχύτητα, άνεση
και ασφάλεια

Το πιο οικολογικό Μέσο Μάζικης Μεταφοράς

Πληροφορίες για δρομολόγια - εισιτήρια
στην Υπηρεσία Πληροφόρησης και Εξυπηρέτησης Πελατών: **1110**

VAGONETTO ΠΑΣ; ΕΤΟΙΜΑΣΟΥ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΓΗΣ

Το **Μεταλλευτικό Πάρκο Φωκίδας VAGONETTO** είναι ένα θεματικό Πάρκο, μοναδικό στον ελληνικό χώρο, που σας δίνει την δυνατότητα να γνωρίσετε βήμα-βήμα την διαδικασία εξόρυξης του **βωξίτη**. Η περιήγηση μοιάζει με ταξίδι στο χρόνο αφού με τα πλέον σύγχρονα οπτικοακουστικά εφέ αναπαριστάται η ζωή των μεταλλωρύχων μέσα στη **Στοά 850**.

Η επίσκεψη γίνεται με το **VAGONETTO** - τα τρένακι που χρησιμοποιούσαν πριν από 30 χρόνια οι εργάτες, το οποίο σας μεταφέρει στην αρχή της διαδρομής για να απολαύσετε κατόπιν, περπατώντας, τα μοναδικά εκθέματα του ορυχείου.

Στον **Εκθεσιακό Χώρο Μεταλλευτικής Ιστορίας**, θα ενημερωθείτε για τις χρήσεις και εφαρμογές του βωξίτη καθώς και για την διαδικασία παραγωγής **αλουμινίου**.

Το **Μεταλλευτικό Πάρκο** δεν είναι απλά ένα παλιό μεταλλείο αλλά είναι κομμάτι της ιστορίας και της ζωής της Φωκίδας, είναι μια εμπειρία πρωτότυπη, επιμορφωτική και διασκεδαστική.

Για πληροφορίες:

Vagonetto - Μεταλλευτικό Πάρκο Φωκίδας

51ο κλμ. • 331 00 Άμφισσα • Φωκίδα • τηλ: 22650 28 826, fax: 22650 28 679

Γραφεία Αθηνών - Κρατίσεις: Συγγρού 21 & Βούρβαχη 2

117 43 Αθήνα • τηλ: 210 92 00 293, fax: 210 92 47 168

info@vagonetto.gr, www.vagonetto.gr

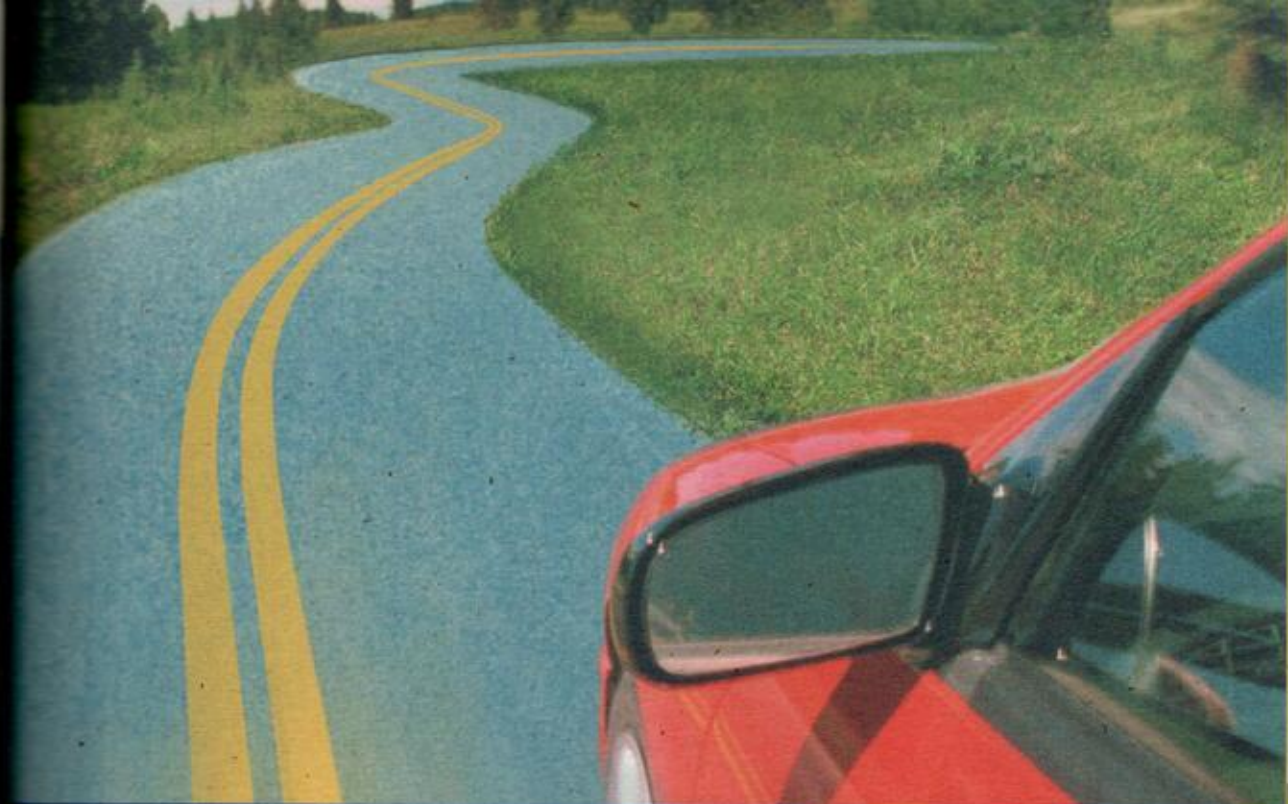
Κίνητρό μας εσείς ...

Γρήγορη από τη φύση της!

Η ΕΚΟ στηρίζει τους Έλληνες.
Πρωταθλητές στην ποιότητα, Πρωταθλητές στους αγώνες.

**Η ενισχυμένη
αμόλυβδη βενζίνη 95 οκτανίων
στην τιμή της απλής**

EKO *kinitron*

95 plus
unleaded

Ελάτε στο δρόμο που σας συμφέρει!

περισσότερα χιλιόμετρα | ανώτερες επιδόσεις | προστασία του περιβάλλοντος

ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

Χαλκός: Φρουρός της Υγείας

- Στην αρχαία Ελλάδα, ο χαλκός θεωρείτο αντιμικροβιακός.
- Σήμερα διαπιστώνεται καθημερινά με δοκιμές που γίνονται σε όλο τον κόσμο ότι ο χαλκός καταστρέφει τα ανθεκτικά μικρόβια των νοσοκομείων.

Συνταρακτικά στοιχεία από έρευνες που έγιναν σε νοσοκομεία απέδειξαν ότι:

- Επικίνδυνα βακτήρια μολύνουν τρία εκατομμύρια ανθρώπους κάθε χρόνο σε νοσοκομεία της Ευρώπης. Αποτέλεσμα: 50.000 θάνατοι ετησίως από ανάλογες λοιμώξεις.*¹
- Στις ΗΠΑ 2.000.000 άτομα προσβάλλονται κάθε χρόνο από ενδονοσοκομειακές λοιμώξεις, εκ των οποίων 90.000 αποβαίνουν μοιραίες (250 θάνατοι κάθε ημέρα).*²
- Η αντιβακτηριακή αποτελεσματικότητα των μετάλλων του χαλκού είναι διαρκής: μπορούν να προσφέρουν ισχυρή και μακροπρόθεσμη προστασία.
- Μακροχρόνιες εργαστηριακές έρευνες οδήγησαν την Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος Αμερικής (EPA) στην επίσημη αναγνώριση του χαλκού σαν το πρώτο στέρεο υλικό με αντιμικροβιακές ιδιότητες, κατάλληλο για την καταπολέμηση ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων.*³
- Ο χαλκός εξουδετερώνει τα ανθεκτικά μικρόβια των νοσοκομείων σε δοκιμές σε όλο τον κόσμο.

*¹ Σύμφωνα με το EU Center for Disease Prevention & Control.

*² Σύμφωνα με τα Centers for Disease Control & Prevention.

*³ Σε ανακοίνωσή της η Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος Αμερικής αναφέρει: «Επιφάνειες κραμάτων χαλκού, αδρανειακών πινάκων από το 99,9% των βακτηριδίων MRSA (Χρυσίζων σταφυλόκοκκος), μέσα σε δύο ώρες και συνεχίζουν να εξαντλούν περισσότερα από 99% των συγκεκριμένων βακτηριδίων ακόμα και μετά από επαναλαμβανόμενη μόλυνση». «Η επιφάνεια από κράματα χαλκού, έχει αποδοχθεί ότι μειώνει τη μικροβιακή μόλυνση, αλλά δεν αποτελεί απαραίτητο και την συγκλίνοσα μόλυνση».

[ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΑΜΠΑΡΔΗΣ]

Όλα βαίνουν καλώς εναντίον μας

Ο φλογερός και νοσηρός έρωτας του Μάρκου Βαμβακάρη για τη Ζιγκοάλα, στα χρόνια 1932-1940. Οχτώ χρόνια, στα οποία ο Μάρκος εξελίσσεται, υποφέρει, συγκρούεται με τις μουσικές αντιλήψεις της εποχής, τη φτώχεια, τον καθωσπρεπισμό, τη δικτατορία Μεταξά – σχεδόν με όλους, κι ενώ πλησιάζει, σαν αναπότρεπτο ρεφρέν, ο πόλεμος. Δοξάζεται, ενώ γύρω του τα πάντα επιδεινώνονται, ενώ όλα βαίνουν καλώς εναντίον του.

Ελληνικά
χρόνια

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

[ΣΩΤΗΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ]

Σαν το λίγο το νερό

Η περιδιάβαση μιας ψυχής μετά θάνατον στο εσωτερικό τοπίο του ανθρώπου κυρίως, στα ανομολόγητα και στις πληγές του. Επιδιώκει να επιστρέψει στη Γη, για να καταφέρει να άρει τη βασική εκκρεμότητα που τον βασάνιζε ως άνθρωπο: Είναι η έλλειψη, εκ μέρους του, της συμπόνιας; Είναι η επιδίωξη της ιδανικής αγάπης; Είναι η αναζήτηση της πηγαίας γλώσσας; Ή, μήπως, η αναζήτηση της ξηγνοιασιάς;

12 ΩΡΗ
ΑΝΤΙΒΑΚΤΗΡΙΔΙΑΚΗ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

ΕΣΕΙΣ ΠΟΣΟ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΜΕΝΟΙ ΕΙΣΤΕ;

Είναι κλινικά αποδεδειγμένο ότι η Colgate Total προσφέρει 12ωρη αντιβακτηριδιακή προστασία σε δόντια και ούλα.

Superior
taste
AWARD

ΠΑΡΘΕΝΟ
ΣΗΣΑΜΕΛΛΙΟ

ΟΞΥΤΗΤΑ 0,1-0,5%

Παρθένο Σησαμέλαιο λέμε... ναι!

Με το βραβείο SUPERIOR TASTE AWARD 2008, τιμήθηκε το ΠΑΡΘΕΝΟ ΣΗΣΑΜΕΛΛΙΟ από το Διεθνές Ινστιτούτο Γεύσης & Ποιότητας (International Taste & Quality Institute) που εδρεύει στις Βρυξέλλες και έχει ως στόχο την εκτίμηση, την πιστοποίηση και την προώθηση ανώτερων ποιοτικά και γευστικά τροφίμων διεθνώς. Αξιολογήθηκαν: όψη, άρωμα, γεύση, εφαρμογή.

Το Παρθένο Σησαμέλαιο είναι ιδανικό για κάθε χρήση:

- Ωμό στις σαλάτες, των πράσινων και λευκών λαχανικών
- Για να μαρινάρουμε λευκά κρέατα και θαλασσινά
- Σε όλες τις σάλτσες, αφού ομογενοποιείται εύκολα και δίνει εξαιρετική γαλάδα
- Στην καθημερινή μαγειρική, αφού μπορεί να αντικαταστήσει κάθε άλλο λάδι, είναι πιο ελαφρύ και περισσότερο αρωματικό
- Στο τηγάνισμα, αφού διαθέτει μοναδική αντοχή και προσδίδει στα τηγανιτά τραγανή επιδερμίδα και ξεχωριστό άρωμα
- Σε ζύμες και παρασκευές ζαχαροπλαστικής, προσφέροντας την ευχάριστη γεύση του σησαμιού

ΑΦΟΙ ΧΑΪΤΟΓΛΟΥ Α.Β.Ε.Ε.

570 09 Καλοχώρι Θεσσαλονίκη, Τηλ.: 2310 389700

www.haifooods.com

Χωρίς συντηρητικά
και άλλα πρόσθετα
1ο σε πωλήσεις*

Kalamata Balsamic vinegar

ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΥΣΗ ΑΞΙΖΕΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ

*πηγή: AC Nielsen 2006, ACNielsen-MarketTrack
Καταστήματα Τροφίμων σε Ηπειρωτική Ελλάδα και Κρήτη,
Πωλήσεις μέσα στην κατηγορία του Βαλσάμικου.

 Papadimitriou

Life goes on

ΕΥ...

...το αρχαίο ελληνικό επίρρημα που σημαίνει «καλώς, σωστά, όπως πρέπει». Ευθύνη. Μία λέξη που σημαίνει τη δέσμευση, την υποχρέωση κάποιου να ανταποκριθεί σε μια υπόσχεση ή ένα συγκεκριμένο καθήκον. Δύο λέξεις με διαφορετική ετυμολογία, αλλά με την ίδια βαρύτητα και σπουδαιότητα.

Με τη λέξη «Ευθύνη» η Εθνική Τράπεζα σηματοδοτεί το πρόγραμμα της Εταιρικής Κοινωνικής Δράσης της. Ένα πρόγραμμα που εδώ και χρόνια, με βασικούς αξόνες τον άνθρωπο, τον πολιτισμό και το περιβάλλον συμβάλλει στη δημιουργία μιας καλύτερης πραγματικότητας και μιας νέας προοπτικής για την κοινωνία μας. Στο πλαίσιο του προγράμματος «Ευθύνη», από την αρχή του 2006, ένα ευρύ φάσμα ενεργειών και δραστηριοτήτων κοινωνικής προσφοράς και κοινού οφέλους βόσκουν την υλική και γέφυρα υλοποίησή και συμπεράραση από την Εθνική Τράπεζα. Την Τράπεζα για την οποία η «Ευθύνη» για μια καλύτερη ζωή για όλους τους Έλληνες που είναι και θα συνεχίσει να είναι ηρη δέσμευση.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

www.nbg.gr

ευθύνη

Εταιρική Κοινωνική Δράση

ΑΝΘΡΩΠΟΣ | ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ | ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

96

F|L|A|S|H

